

XXXV. évfolyam. Budapest, 1936. január hó.

1. szám.

26.328

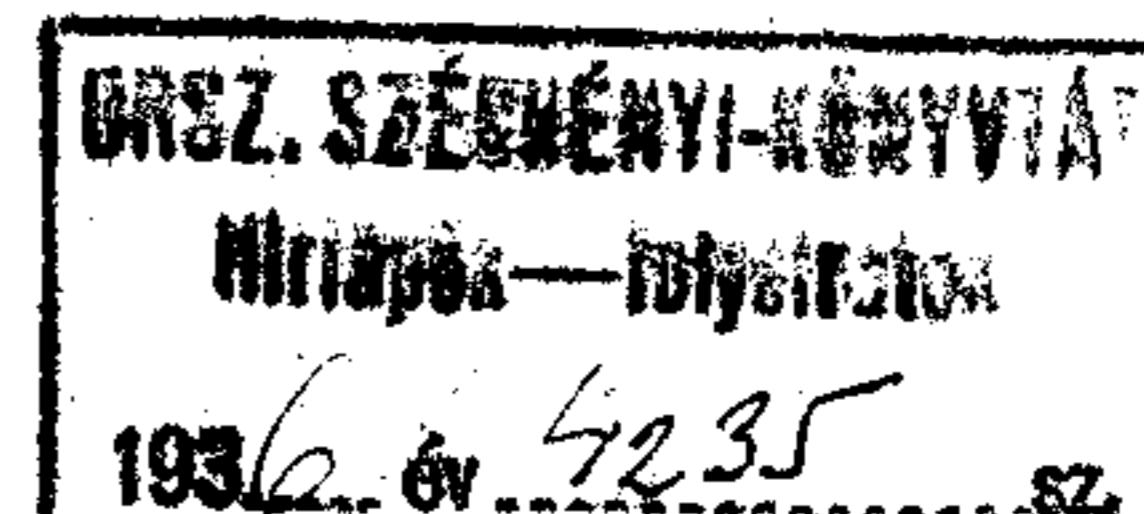
KIR. KÖZJEGYZŐK KÖZLÖNYE

FOLYÓIRAT A PERENKIVÜLI TÖRVÉNYKEZÉS
ÉS A KÖZJEGYZŐI GYAKORLAT SZÁMÁRA.

KIADJA
A MAGYARORSZÁGI KIR. KÖZJEGYZŐK ORSZÁGOS EGYLETE.

Megjelenik havonként egyszer.
(július és augusztus hónapok kivételével)

Főszerkesztő :
FEKETE LÁSZLÓ DR.
budapesti kir. közjegyző.
Felelős szerkesztő és kiadó :
SZEMERJAY-PETRÁN TIBOR DR.
budapesti kir. közjegyző.

Új évfolyam beköszöntője.

Krenner Zoltán dr.: Lemondás az ideiglenes tartásról.

Közlemények.

Antal István dr. államtitkári beiktatása.

Címadományozás

Magántanári képesítés.

Változás a budapesti törvényszék polgári tanácsbiráinak beosztásában.

Az ingatlan ügynökök szerződések kötésére és telekkönyvi beadványok benyújtására nem jogosultak.

Telekkönyvi ügykezelési hibák a budapesti központi járásbiróságnál.

Amit a törvényszéki elnök el nem számolhat.

A kiadóhivatal közlése.

Rendeleték.

Jogi- és illetékügyi irodalmi szemle.

Magyar Jogi Szemle.

Polgári Jog.

Notariatszeitung.

Az Ügyvéd.

Magyar Törvénykezés.

Notariatszeitung.

Illetékügyi Közlöny.

Joggyakorlat.

Váltó jog.

Magánjog.

Illetékjog.

6719

KIR. KÖZJEGYZŐK KÖZLÖNYE

FOLYÓIRAT A PERENKIVÜLI TÖRVÉNYKEZÉS
ÉS A KÖZJEGYZŐI GYAKORLAT SZÁMÁRA.

Főszerkesztő:
FEKETE LÁSZLÓ DR.
budapesti kir. közjegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó:
SZEMERJAY-PETRÁN TIBOR DR.
budapesti kir. közjegyző.

KIADJA

A MAGYARORSZÁGI KIR. KÖZJEGYZŐK ORSZÁGOS EGYLETE

BUDAPEST 1936.

Held János könyvnyomdája, II., Mecset-utca 8. — Telefonszám: 1—536—95.

TARTALOM - MUTATÓ

KIR. KÖZJEGYZŐK KÖZLÖNYE
1936. évi XXXV. évfolyamához.

CIKKEK:

	Oldal
<i>Barcs Ernő dr.:</i> Az 1936. évi III. t. c. egyes rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazása a közjegyzői felügyeleti és fegyelmi ügyekben	163
<i>Bárdió Ferenc dr.:</i> Tűnődések	410
<i>Fekete László dr.:</i> A korhatár	187
<i>Fekete László dr.:</i> Az örökbefogadási szerződés kormányhatósági megerősítésének jelentősége	209
<i>Holitscher Szigfrid dr.:</i> A vagyonátruházási illeték újabb szabályozása	300
<i>Körössy Bertalan dr.:</i> A közjegyzői működési korhatár a polgári peres és nem peres eljárás és az igazságügyi szervezet módosításáról szóló törvényjavaslat előadói tervezetében	231
<i>Krenner Zoltán dr.:</i> Lemondás az ideiglenes tartásról	5
<i>Krenner Zoltán dr.:</i> Az ügyvédszövetség előadói jelentése az okirati kényszerről	145
<i>Krenner Zoltán dr.:</i> Reformot.	295
<i>Lázár Ferenc dr.:</i> Néhány szó a korhatár kérdéséhez	227
<i>Nizsalovszky Endre dr.:</i> A rendkívüli törvényes öröklési rendek	319, 389
<i>ifj. Paár Lajos dr.:</i> Ellátási szerződés	32, 118
<i>Petrovay Zoltán dr.:</i> Kir. közjegyző közreműködése hitbizományi nem peres eljárásokban	191
<i>Pulai József dr.:</i> Vakok aláírásának közjegyzői hitelesítése	153
<i>Szladits Károly dr.:</i> Unokává fogadás	113
<i>Tóth György dr.:</i> A nőtartásról való lemondás joghatálya	25
<i>Zöldi Miklós dr.:</i> Az új közjegyzői felügyeleti vizsgálat és a bűnvádi eljárás párhuzamos szabályai	65
A debreceni kamara közgyűlése (Szpt.)	259

	Oldal
A VI. országos ügyvédi értekezlet energikus állásfoglalása a jegyzői magánmunkálatok ellen (Szpt.)	200
Kamarai közgyűlések (Szpt.)	320
Kamaraközi értekezlet a korhatár kérdésében Fekete László dr. előadói javaslata (Szpt.)	243
A közjegyzői rendtartás reformja. A budapesti kamara közgyűlése (Szpt.)	76
A nyugdíjintézet közgyűlése (Szpt.)	92
A szombathelyi kamara közgyűlése (Szpt.)	366
Újabb, illetékes offenziva a jegyzői magánmunkálatok ellen (Szpt.)	312
Új évfolyam beköszöntője (Szpt.)	1

Közlemények.

Ankét a Budapesti Ügyvédi Körben	329
Antal István dr. államtitkári beiktatása	12
Amit a fővárosi elnök el nem számolhat	15
Az azonos tulajdonosok nevében vezetett telekkönyvi betétek (telekjegyzőkönyvek) számának apasztása	279
Állásközvetítés 55, 106, 220, 284, 336, 427	
Áthelyezések	269, 371
Bejegyzési illeték a hagyatéki tárgyalási díjak jelzálogjogi biztosítása esetén	334
A bíróság részéről készített váltóóvások és meghatalmazás hitelesítésének díjai	136
A bírósági hagyatéki díjgyűjtés és a kereseti adó megállapítása	377
A bírósági perforgalom csökkenése	281
A budapesti kamara közleményei	45
A budapesti kamara társasvacsorája 100, 218, 371	
A budapesti kamara választmányi ülése 329, 270, 135	
A budapesti kamara a hivatali túlkapások ellen	283
A budapesti kir. fővárosi elnök új elnöke	217
Cimadományozás	13
A csehszlovák jogászok I. kongresszusa	333
Elállás az ingatlan árverés megtartásától	184
Felhívás	336
A hagyatéki terhek igazolása	50
Hagyatéki tárgyalási díjak behajtása	182
A hagyatékátadás eljárásjogi akadályai (ifj. Paár Lajos dr.)	372

	Oldal
Halálozás 45, 99, 132, 178, 266, 328, 371	
A 6800/1935. I. M. számú rendelet a gyakorlatban	421
A házastársak és jegyesek között kötött jogügyletek	281
Helyesbítések	4
Helyettesítések bejelentésének ideje és módja	47
Helyettesi kirendelések	135
Az illetékpótlék lerovásának módja azonos az alapilleté- kével	183
Az ingatlanügynökök szerződések kötésére és telekkönyvi beadványok benyújtására nem jogosultak	14
A jegyzői magánmunkálatok galériája 50, 137, 180, 420	
A jegyzők túlterheltségi siráma	375
A jogutódlás bejegyzése a cégjegyzékbe	54
Jogutódlás a reáljogú gyógyszertárakra vonatkozólag	330, 379
A kamarák közleményei	219, 414
A kiadóhivatal közlése	15
Kihirdetett fővárosi elnök 138, 220, 284, 336, 380, 427	
A kincstár képviselője a leltározásoknál	426
Kinevezések 100, 215, 371, 414	
A Kir. Közjegyzők és Közjegyzőjelöltek Nyugdíjintézetének hivatalos közleményei	59
Korábbi közszolgáltatásuk alapján nyugellátásban részesülő kir. közjegyzők keresetének bejelentése	282
Korlátolt forgalmú ingó dolgok eladása bírói árverésen	283
Közjegyzői díjkérdések	51
Közjegyzői szakkönyvtár	105
„Közjegyzői hatáskör kiterjesztés“	416
Kuncz Ödön dr. előadása a német jogászok részére	135
Kuncz Ödön dr. előadása a Magyar Jogászegyletben	180
A különélési tanúsítvány tartalma	329
Lázár Andor igazságügyminiszter kijelentései a közjegyző- ségről	130
Lázár Ferenc dr. ebédje	270
Magántanári képesítés	13
A magyar jogászok a Flandin-féle „béketerv“ ellen	178
A magyar jogászság részvétele Szent István halála 900-ik évfordulójának ünnepségein	274
A magyar részvényjog reformja	179
Már a rendőrség is hitelesít	425
A nem ideális telekkönyvi ügykezelés	137

	Oldal
A nemzeti szocialista állameszme és a Harmadik Birodalom megvalósítása	424
A nyugdíjintézet intézőbizottságának ülése	135, 371
A nyugdíjintézeti döntőbiróság ülései	270
Az országos egyesület közgyűlése	414
Az országos egyesület tagjainak díjhátraléka	105
Az országos egyesület központi bizottsági ülése	269
Országos fesőoktatási kongresszus	415
Az Országos Ügyvéd Szövetség jubiláris díszülése	136
Az Országos Ügyvéd Szövetség negyedszázados jubileuma	179
Az Országos Ügyvéd Szövetség fali naptára	380
Pályázati hirdetmény	104
Perreutasítás után tartott tárgyalás díja	100
A pestvidéki ügyvédi kamara jubileumi díszülése	416
Rendelet 138, 184, 220, 285, 336, 380, 427	
A sikertelen ingatlan árverések költsége	332
A székesfővárosi árvaszék „panasza“	277
Szladits Károly dr. cikke	134
Tankönyvek jogi oktatása (Fekete László dr.)	42
Telekkönyvi kivonatok beszerzése a kir. közjegyzők útján	282
Telekkönyvi másolási díjak	218
Telekkönyvi ügykezelési hibák a budapesti központi járásbiróságnál	14, 48
Tovább zajlik a bejegyzési illeték ügye	183
A törvényszéki elnöki felülhitelesítés bélyegköteles-e?	105
Az utódállamokban lényegileg már nincsen jegyzői magánmunkálkodás, Magyarországon ellenben egyre terjeszkedik a magánmunkálkodási jogkör	275
Vakok névalírásainak hitelesítése (Cholnoky Imre dr.)	271
A váltóóvások és a külföldi árutartozások pengőben való lerovása	46
Változás a budapesti törvényszék polgári tanács biráinak beosztásában	13

Jogi és illetékügyi irodalmi szemle.

16, 56, 107, 138, 184, 221, 285, 336, 380, 427

Szerkesztői üzenetek:

144, 226, 291, 341, 387

JOGGYAKORLAT.*

I. Általános rész.

76. Jogügylet felbontása, illetve hatálytalanításának feltételei	140
81. Jogügylet hatálytalanítása szabad elhatározási képesség hiánya miatt	141
101. Kényszerhelyzet megállapításának előfeltétele	222
125. Alapítvány rendelés célja és feltételei	339
127. Jogról való lemondást nemcsak írásban, hanem a félnek erre a szándékára utaló magatartásával is kifejezésre lehet juttatni	340
141. Lényeges tévedés alapján az ügylet megtámadása	384

II. Kötelmi jog.

5. Az ajándékozási jog csupán a leszármazó örökösök törvényes osztályrésze által korlátozott	19
10. Érvénytelen az adás-vételi szerződés, ha abban a vétel tárgya ingatlan megjelölve nem volt	20
15. Másnak szorult helyzetét kihasználó s másfelől aránytalan nyereséget biztosító szerződés, mint kizsákmányoló ügylet semmis	21
16. Követelésnek 17 éven át való nemérvényesítéséből jogi mondásra következtetni még nem lehet	21
23. Pénztartozás lejáratától a megengedett mérvű szerződéses kamat, mint késedelmi kamat jár a hitetlezőnek	22
24. Magtalan elhalálozás bontófeltételével kötött ajándékozási szerződés érvényességéhez végrendeleti alakszerűség nem szükséges	22
25. Szinleges szerződés érvényességét a palástolt ügylet alapján kell elbírálni	22
40. Az ingatlan pontos megjelölését az adás-vételi szerződésnek s nem a később kiállítandó bekebelezési engedélynek kell magában foglalnia	23
70. Ha a szerződés mindkét oldalról teljesedésbe ment, gazdasági lehetetlenülésről nem lehet szó	140
77. Kizsákmányoló ügylet értelmezése	141
78. Haszonélvezeti jog biztosítása	141
79. Meghatalmazási szerződés anyagi jogi szabályai	141
84. Ajándékozási szerződés hatálytalanítása	142
92. Írásbeli szerződéssel kapcsolatos szóbeli megállapodások érvényességének kérdése	143
93. Tévedés miatt az árverési vételi ügylet is megtámadható	143
95. Ingatlant elidegenítő jogügylet érvényességének feltételei	143
99. Az ajándékozási ígéret a hagyatéki eljárásig az örökösöket is kötelezi	222
104. A szerződő felek megállapodásait a bíróság a méltányos jogalkalmazás szellemében módosíthatja	223
105. A bíróság a körülmények megváltoztatása esetén a szolgáltatás mennyiségét is megváltoztathatja	223
106. Az adás-vételi szerződés felbontása igényelhető a telekkönyvi állapot nem rendezése okából is	223

* A baloldalon levő számok a határozatnak a közlönyben feltüntetett sorsszámát, a jobboldali számok pedig a közlöny vonatkozó oldalszámait jelzik.

	Oldal
107. Az ingatlan vásárlója a vételárát köteles megfizetni abban az esetben is, ha a megállapodás az volt, hogy fizetni csak akkor köteles, ha hosszabb lejáratú kölcsönt vehet fel	223
118. Haszonbérleti szerződéstől való elállás feltételei	339
122. 126. Birói árverésen történt ingatlan eladás érvénytelenítése	339
123. Ingatlan átruházás tekintetében létesült szóbeli megállapodás a 4420/1918 M. E. számú rendelet értelmében érvénytelen	339
138. Tartalmilag azonos, mint a 77. alatti	384
147. Gazdasági válság idején a szerződés megerősítése gazdasági lehetetlenség címén való hatálytalanságát kizárja	429
148. Ingatlanra vonatkozó előzetes szerződés érvényességéhez is okirat szükséges	429

III. Személy és család jog.

4. A házasság utólagos érvényesítése esetén a feleséget a férj hagyatékára vonatkozólag özvegyi jog meg nem illeti	19
20. Az a megállapodás, amely a házasság felbontása időpontjának kimondását a vagyoni kötelezettség időpontjául határozza meg, a jóerkölcsökbe nem ütközik	21
30. Örökbefogadási szerződés megkötésére vonatkozó ígéret bíróilag ki nem kényszeríthető	22
53. A házasságba való beleegyezésnek a tartásdíjról való lemondással való kieszközlése a jó erkölcsökbe ütközik	110
54. Örökbefogadási szerződés megtámadására csak a szerződő felek vagy jogutódai jogosultak	110
75. Szülők és gyermekek között kötött ingatlanátruházási ügylet érvényességéhez a 4220/1918 M. E. számú rendeletben írt alakszerűségek nem kívánatnak meg	140
90. Közszerzeményi vagyon létezése csak a házasság megszűntével állapítható meg	142
94. Örökbefogadási szerződés felbontása köteleességszegés miatt	143
96. A közös háztartás kiadásait az arra vagyoniilag képes férj köteles viselni. Ettől eltérő megállapodástól azonban a joghatály meg nem tagadható	186
97. A házasság közös lakásának berendezéséhez tartozó tárgyakhoz mindkét félnek egyenlő használati joga van	222
102. A hozomány csak akkor biztosítandó, ha erre a férj kötelezettséget vállalt	223
108. Az apaság elismerésének törvényes következményei	223
121. Közszerzeményi megosztás alá a közös vagyonnak a közös tartozások levonása után megmaradó része esik	339
124. Örökbefogadási szerződés hatálytalansága	339
128. A közös lakásból távozó házastárs a személyes szükségletére szolgáló tárgyakat magával viheti	340
130. Az apanage jogi minősége szerint járadékhozomány	340
131. A házassági életközösség megszűntelése után a feleség tartási igényéről joghalálisan lemondhat	340
146. Hozományt durva hálátlanság címén visszakövetelni nem lehet	429

IV. Örökösödési jog

	Oldal
2. Csupán a holtig tartó haszonélvezeti jognak kölcsönös juttatása a közös végrendeletet egyben viszonyossá is nem teszi	19
3. Az 1840: VIII. t. c.-nek az özvegyi jogra vonatkozó rendelkezései a városi polgárok, a nemesi rendhez tartozók és honorációrok özvegyeire nem nyerhetnek alkalmazást	19
3. Az adóhátralék, mint hagyatéki tartozás az állagörökösöket terheli	19
6. A közvégrendelet érvényességét nem érinti, ha a közjegyző a végrendeletet utólag látja el pecséttel	19
7. Örökhagyó gyermeke csupán a törvényes örököszt meghaladó juttatás értékével felel a másik gyermek köteles részének kiadásáért	20
8. A közvégrendeletnek nem érvényességi kelleke, hogy a közjegyző és ez ügyleti tanúk egymást személyesen ismerjék	20
9. Ági vagyon az a készpénzösszeg is, amelyet örökhagyó testvérétől annak ellenében kapott, hogy az atyai vagyon egyrészét rá ruházta át	20
11. A szülőktől kapott pénzen vásárolt ingatlan szerzeményi jellegű s csupán a vételárra kapott összeg ági vagyon	20
14. A személyazonosság megállapíthatása esetén nem fontos az, hogy a végrendelet nem a teljes nevét írta a végrendeletre	21
17. Aki az örökhagyót túlélte, az az örökösödési igényt már megszerezte s az igény halálával örökösre száll át	21
18. A közös, kölcsönös és viszonyos végrendelet rendelkezéseitől egyoldaluan eltérni nem lehet	21
19. Hagyatéki vagyontárgy értékéből bizonyos rész juttatása örökösnevezés	21
21. Szóbeli végrendelet jogérvényességének kérdése	22
22. Végrendelet értelmezése a végrendeleti aktszerűségek megtartása nélkül tett nyilatkozatok figyelembevételével	22
26. Örökösödésről való lemondás érvényessége	22
27. Hagyatéki teher a közszerzeményi igény is	22
28. A szülői háztartásban végzett munka utólagos jutalmazását célzó juttatást az átadott ági vagyon minősége szempontjából visszatérhetnek kell tekinteni	22
29. Az egyoldalú vagyoni juttatást biztosító örökösödési szerződés durva hálátlanság címén megtámadható	22
31. A végrendelet értelmezésénél örökhagyó akarata állapítandó meg	23
32. Az előörökös a vagyonnal szabadon rendelkezhetik, ha a végrendelet utóörökösét csak az esetleg fennmaradó vagyona rendelt	23
33. Lényegében azonos, mint a 18. alatti	23
35. Az a leszármazó aki a korábban elhalt szülő után a köteles részét már megkapta, a másik szülő által örökölt ugyanazon vagyonból köteles részt már nem igényelhet	23
36. Köteles részről való lemondás jogellenes fenyegetés miatt megtámadható	23
37. Özvegyi haszonélvezeti jog az elajándékozott vagyona nem érvényesíthető, ha a házasság az ajándékozás után kötött	23
39. Özvegyi haszonélvezeti jogról való lemondás nem érvényes, ha a haszonélvezeti jogra a haszonélvező hitelezője már jelzálogjogot szerzett	23
41. Végrendeletkéző fél csökkent hallóképessége süketiségnek nem tekinthető	24
51. Katonai házassági óvadék valorizált beszámítása az örökösökbe	109

	Oldal
52. Azonos, mint a 37. alatti	110
71. Hagyatéki terhek az örökös által nem a sajátjából, hanem a hagyatékából fedezendő	140
72. Ha az utóörökös a terheléshez hozzájárul, a jelzálogjog bekebelezhető	140
73. Szerzeményi az a vagyon, amely a hagyatékban az ági vagyon kiadása után fennmarad	140
74. Érvényes az utóörökös rendelés abban az esetben is, ha az előörökös jogosult az öröklött vagyont akár élők között, akár halálesetre ingyenesen elidegeníteni	140
80. Köteles rész korlátozása nagyobb juttatás esetén	141
82. Örökös irásbeli végrendeletének tévedését a bíróság nem helyesbítheti	141
83. Ajándékozásnak köteles rész sérelme címén való megtámadására az örök-befogadott gyermek is jogosult	141
85. A tanuknak a végrendeletet személyesen ismerniök kell, különben a végrendelet érvénytelen	142
86. Az örökös befogadott gyermek a törvényes gyermek jogállásába lép s törvényes gyermekként bír örökösödési joggal	142
87. A végrendeletben részesített örökösökkel rokonságban álló tanu figyelmen kívül hagyandó	142
88. Az utóöröklési jog hatályos akkor is, ha annak telekkönyvi feljegyzése elmulasztott	142
91. Örökösödésről való lemondás nem akadályozza annak, hogy a lemondó végrendelet nélkül való elhalálozás esetén a törvény alapján örököljön	143
98. Közvégrendelet érvényességéhez elégséges, ha a közjegyző a már írásba-foglalt végrendelet felolvasásánál és a végrendelet által való helyben-hagyásánál s aláírásánál jelen van	222
100. A végrendelet elfogadása nem zárja el a házastársat attól, hogy a hagyaték szemből más igényt érvényesíthessen	222
103. Az örökösnek kinevezett özvegy az örökség birtokbavétele után a hagyomány összegért saját személyében felel	223
109. A végrendelet a végrendeletet életében annak vagyonára semmiféle igényt sem biztosít	223
110. A végrendelet tévedésen alapuló rendelkezése helyett törvényes öröklésnek, esetleg az örökösök meg nem támadott előző végrendeletének kell érvényesülnie	224
111. Viszonos végrendeletben eszközölt utóörökös n vezetés érvényessége	224
112. Az utóöröklési jog telekkönyvi feljegyzése nem akadályozza annak, hogy az utóörökös az előörökösrel együtt terhelő kötelezettség erejéig a jelzálog-jog bekebeleztesse	224
113. Végrendelet csak annak érdekében mondható ki érvénytelennek, aki azt s ezzel kapcsolatosan örökösödési jogának megállapítását kéri	224
114. A közös forrásról hárult ingatlan akkor is ági vagyon, ha tul van terhelve	224
115. A hitelező köteles rész érvényesítésére nem jogosított	289
116. Helytartó haszonélvezeti jog nem örökség, hanem hagyatéki teher jogi természetével bír	289
117. Sortartás örökösök tartozásainak rendezésénél	338
119. Az örökséget visszautasító jogi helyzete az, mintha örökösök halálakor már nem élt volna	339

	Oldal
129. Azonos mint a 91. alatti	340
132. Az öröklés hatályát veszti, ha az utóörökös az utóöröklés megnyitását nem érte meg	340
133. Végrendelet visszavonásához ugyanazok az alakszerűségek szükségesek, mint annak megalkotásához	341
134. Lényegében azonos, mint a 18 alatti	383
135. Az ági vagyont a szerzeményi örökös csupán a hagyaték erejéig köteles kiadni	383
136. Az örökrészeire kielégített gyermeknek az öröklésről való lemondása kihat leszármazóira is	383
137. Az utóörökös csupán az utóöröklés tárgya vagyont igényelheti, az előörökös hasznos befektetése révén előálló vagyontöbblet joga nincs	384
139. Szóbeli végrendelet tanu vallomásának mérlegelése	384
142. Lényegében azonos mint a 135 alatti	384
143. Azonos, mint a 83 alatti	384
144. Közös, kölcsönös és viszonos végrendelet esetén a túlélő házastárs rendelkezési jogának korlátai	385
145. Hagyomány követelés érvényesíthetőségének feltételei	385
149. Azonos, mint a 74 alatti	429

V. Kereskedelmi és váltójog.

1. Ha a váltó egy pénzintézetnél annak megjelölése nélkül fizetendő, hogy a fizetés ki által teljesítendő, az óvást a megjelölt fizetési helyen az elfogadóval szemben kell felvenni	18
120. Ha az örökösök a kereskedelmi üzletet folytatják, más kikötés nélkül hallgatólag létrejött kereskedelmi társaságban beltagként felelősek	339

VI. Telekkönyvi jog és eljárás.

42. Az árverés foganatosítása után a telekkönyvi tulajdonos ellen jelzálogjog a tulajdonjognak az új vevő javára való bekebelezéséig bekebelezhető	58
43. Jogügylet értelmezése a tkvi rendtartás 81 §-ára tekintettel	58
44. A telekkönyvi bejegyzésnek anyagi jogereje nincs	58
45. A keretbiztosítéki jelzálog megszűnése	58
46. Végrehajtási jelzálogjog utóöröklési joggal nem terhelt jutalekra bekebelezhető, akkor is, ha különböző jutalékok tulajdonosa azonos személy	58
47. Telekkönyvi előjegyzés nem bejegyzett cég könyvkivonata alapján is kérhető	58
48. A keretbiztosítéki jelzálogjogban érdekelt felek személyében történt változás bejelentése	58
49. Utóöröklési jog telekkönyvi feljegyzése quod supererit feltétel esetén helyet nem foghat	58
50. Biztosítéki jelzálogjog kiterjesztése	58
61. Örökösök javára bekebelezett haszonélvezeti jog a törvényes határidőn belül az örökösök kérésére sem törölhető	111
89. Elidegenítési és terhelési tilalom tárgya csak az ingatlan állagára vonatkozó jog lehet	142
150. Elidegenítési és terhelési tilalom az ajándékozási szerződés hatálytalansági jogának biztosítása végett is kiköthető	429

	Oldal
164. Törölt jelzálogjog ranghelyének jövőben keletkező köztartozás biztosítására való fenntartása helyet nem foghat	431
165. Engedményezett követelésre vonatkozó könyv kivonat alapján jelzálogjog előjegyzése el nem rendelhető	431
166. Birósági jegyzőkönyv alapján jelzálogjog előjegyzés el nem rendelhető	431
167. Ingatlan elidegenítéséhez hitelesített meghatalmazás nem szükséges	431
168. Azonos mint a 68 alatti	431
169. Elidegenítési és terhelési tilalom a jogosult bejegyzése esetén a terhelésnek nem akadálya	431
170. Az ingatlan állagára feljegyzett védettség nem akadálya a hasznélvezeti jogra a végrehajtási jelzálogjog bekebelezésének	431
171. Azonos, mint a 89 alatti	431
172. Hasznélvezeti jog az ingatlan állagától külön eladás tárgyát nem képezheti	431
173. Bontó feltétel alatt nyújtott jelzálogi biztosítás hatálya a feltétel bekövetkezése esetén megszűnik	432
174. Ingatlan árverés hatálytalanítása esetén az eredeti fellekkönyvi állapot visszaállítása	432
175. Általános meghatalmazás törlési engedély kiállítására is jogosít	432
176. Elidegenítési és terhelési tilalom határideőhöz is köthető	432
177. Épületek a telekkönyvben csupán vázlatrajz alapján tüntethetők fel	432
178. Ranghely feletti való rendelkezés jogáról lemondás értelmezése	432

VII. Örökösödési eljárás és annak közjegyzői díjai.

55. A közjegyző hagyaték tárgyalási díja az 1920:XXXIV. t. c. 76. §. 2. bekezdésében írt jogszabályok tartalma alatt álló ingatlanon is biztosítható	111
56. Örökösödési bizonyítvány anyagi jogerőképcs	111
57. Az osztályra bocsátott külön vagyon értéke tárgyalási díjátalány számításának alapjává nem tehető	111
58. A közjegyző az általa készített vagy nála letett végrendeletet csak akkor hirdetheti ki ki, ha az örökösödési eljárás lefolytatására ő az illetékes	111
59. Közjegyző által nem az ő működési körében teljesített ténykedés semmisnek tekintendő	111
60. A vitás hagyatéki vagyon is figyelembe veendő a díjátalány megállapításánál	111
62. Szegénységi jog engedélyezése az örökösödési eljárásban is helyet foghat	112
63. A hagyaték tárgyalási díjak megfizetésére az örökös egyetemleges felelőssége akkor is fennáll, ha ez az átadó végzés szövegéből ki nem tűnik	112
64. Együttesen tárgyalt hagyatékoknál az egyik örökgyőről a másikra szállott érték a közjegyzői díj számításánál figyelembe veendő	112
65. A hagyatékátadó végzéshez a bíróság kötve van, azt sem hivatalból, sem kérelemre hatályon kívül nem helyezheti	112
66. A hagyatéki ügyekben a felek csak a tényleg felmerült kézkiadások megfizetésére kötelezendők	112
67. A tárgyalási díjak megfizetésére az államkincstár is, épp úgy, mint más örökös, feltétel nélkül kötelezendő	112
68. Az a fél, aki bizonyos vagyontárgynak a hagyatékhoz való tartozását állítja, a megfelelő közjegyzői díjak megfizetésére kötelezendő	112

	Oldal
69. Örökgyő hátramaradt házastársa örökösödési bizonyítvány kiállítását akkor is kérheti, ha a halálesetfelvétel szerint kiskorú érdekelték is vannak	112
151. Azonos, mint a 65. alatti	429
152. Akik az örökgyőval törvényes öröklésre jogosító kapcsolatban nem állnak, az örökösödési eljárás rendjén érdekeltéknek nem tekinthetők	429
153. A hagyaték biztosítása csak hagyatéki zárlat után történhetik	430
154. Perreutasításnak csak vitás anyagi öröklési igény kérdésében van helye, minden más vitás kérdés a törvény rendes útjára tartozik	430
155. A már létesített alapítvány, mivel öröklés tárgyát nem képezi, közjegyzői díj számításának alapjául nem szolgálhat	430
156. Köteles egyházi hagyomány érvényesítése birói utra tartozik	430
157. Érdekellentét miatt kirendelt ügygondnok költségeit a gyámhatóság hivatott megállapítani	430
158. A férj az örökösödési bizonyítvány kiadása iránti eljárásban érdekeltnek nem tekinthető	430
159. Ha a perreutasított köteles részre jogosítottak a pert meg nem indították, a hagyaték átadása igényükre tekintet nélkül eszközrendő	430
160. Pótorökösödési eljárásnál, ha az összhagyaték értéke 200 pengőt meghalad, a közjegyző díjátalányt jogosan számíthat fel	430
161. Hasonló, mint a 61. alatti	430
162. Végrendelet kihirdetési díjak felszámítása	430
163. Hagyomány az ingatlan hasznélvezetén is biztosítható	431

VIII. Közjegyzői okiratokra vonatkozó határozatok.

12. Házastársak s másfelől harmadik személy között kötött vagyonátruházási szerződés érvényességéhez közjegyzői okirat nem szükséges	21
13. Vak személy által kötött jogügylet érvényességéhez közjegyzői okirat nem szükséges, az csupán az okirattal való bizonyítás kizárólagos eszköze	21
23. A házasság felbontásának jogerősségéig a házastársak vagyoni jogi megállapodásokat csak közjegyzői okiratban foglaltan köthetnek	23
140. Közjegyzői okirat nem szükséges olyan ügyletnél, ha a férj feleségének alként enged át ingatlant, hogy az az eladó nevéől közvetlenül a felesége nevére kerül	384
179. Közjegyzői okirat alapján elrendelt végrehajtás esetében végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti kereseti jog	432
180. A közjegyzői okirat az abban foglalt nyilatkozat megtételére vonatkozólag teljes bizonyítékot szolgáltat	432

IX. Illetékjog.

1. Adás-vételi szerződés után kirótt illetékek törlése	24
2. Visszterher kérdése tartási szerződésnél	24
3. Egyenlő arányú társtulajdonosok nem egyenlő arányban való építkezésénél visszterhes vagyonátruházási illeték alá eső jogügylet létesül	24
4. Bontófeltétel bekövetkezése esetén az ingatlan visszaszállása vagyonátruházási illeték alá nem esik	24
5. Csereszerződés esetén a városi vagyonátruházási illeték megosztása	24

	Oldal
6. Házassági szerződés illetékezésének feltételei	24
7. Kereskedelmi levélbe foglalt kötlevel perben való felhasználás esetén ingó adás-vételi szerződés illetéke alá esik	24
8. Jóváhagyást igénylő szerződés után közvetlen befizetés elmulasztása miatt birság nem követelhető	24
9. Katonai házassági óvadék telekkönyvi biztosítása esetén bejegyzési illeték nem az óvadéktörke, hanem az évi járadék három évi összege után követelhető	24
10. Hagyatéki ügyekben a kir. közjegyzőkhöz intézett, levélbe foglalt megkeresések után beadványi illeték nem jár	143
11. A hagyaték illetékezésénél a magánjogi helyzet figyelembe veendő	143
12. Alapítványként hagyományozott ház kezeléséért megállapított fizetendő öröklési illeték alá nem vonható	143
13. Csereilleték csupán a belföldi ingatlan értéke után követelhető	186
14. Közkereseti társaság megszűnésével kapcsolatosan az ingatlan átszállása vagy tulajdonban maradása után megfelelő vagyónátruházási illetéket kell kiszabni	186
15. Jelzálogjogot megállapító okirat illetékéért a kiállító és az elfogadó egyetemlegesen felelősek	186
16. Ingó adás-vétel után kirótt illeték törlése illetve visszatérítése	186
17. Gyermektartási díj biztosítása végett foganatosított jelzálogjog bekebelezése után járó illetékért az ingatlan tulajdonosa nem felelős	186
18. Előzetes bizonyításról felvett jegyzőkönyv illetéke azt terheli, akinek kérelmére az eljárás megindult	186
19. Az anya által a gyámhatósághoz gyermektartási díj megállapítása iránt beadott kérés illetékmentes	186
20. Házassági szerződésben tett oly nyilatkozat, mely szerint a férj megerősíti, hogy a nő különvagyona az ő rendelkezése alatt marad, 10/0-os illeték alá esik	224
21. Ha az ingatlan vételár fizetésében a hasznélvezeti jogot nyert szülők is résztvettek, a vélelem az, hogy a hozzájárulás a jogszerzés arányában történik	225
22. Meghatározott időre juttatott hasznélvezet illetékezése	225
23. Hagyományok összegének csökkentése miatt élők között való ajándékozást megállapítani nem lehet	225
24. Pénzhagyománynak ingatlannal való kielégítése visszerthes vagyónátruházási illeték alá esik	225
25. A bélyegben lerovandó illetékekkel kapcsolatos N. jegyzékbevétele	226
26. A nyilvántartásba való vétel iránti igény fennállása esetén, az illetékre történő előzetes fizetésnél késedelmi kamatot elszámolni nem lehet	226
27. A hagyatékhoz tartozó s még át nem adott örökség illetékezése	226
28. A vételáron felül vállalt útburkolási járulékok után vagyónátruházási illeték jár	290
29. Örökségi igénynek átruházása a kikötött vételár alapulvételével illetékezendő	290
30. Illetékjogi szempontból kezes csak az a jogutód, aki az elhalt után tényleg örökölt is	290
31. A kincstár az eredeti megállapodás szerint jogosult az illetéket kiszabni abban az esetben is, ha annak illetékre vonatkozó részét utóbb módosították	290

	Oldal
32. A pótilleték kiszabására megállapított két év nem elévülési idő, hanem a kiszabásra vonatkozólag törvényes korlátozás	290
33. Hasznélvezeti jog gyakorlásának átengedése az ill. dijj. 78. tétel I. A. n. pontja alapján illetékezendő	290
34. Feltételesen illetékmentes kereskedelmi levél felhasználása és utólagos illetékezése	290
35. A meghatalmazott a meghatalmazás illetékéért, ha azt felhasználja, a kiállítóval együtt felel	290
36. Kereskedelmi levél illetékkötelezettsége	290
37. Visszatérő szolgáltatás tárgyában kötött szerződés illetékének visszatérítése	290
38. Felelősség végrendeleti illetékért	290
39. Az ill. dijj. 16. tétel D. ee. pontjában megállapított illetékmentesség	290
40. Ismételt bekebelezés illetékjogi értelmezése	291
41. A személyes adós v. ltózásának bejegyzése illetékmentes	291
42. Postautalvány szelvényén hivatalos ténykedés iránt intézett kérelem beadványi illetékköteles	385
43. Hatósági személyhez intézett nem hatósági ténykedést igénylő tárgyú levél illetékmentes	385
44. Adóbevallás céljára kiállított hivatalos bizonyítvány feltételesen illetékmentes	385
45. Azonos, mint a 26. alatti	385
46. Visszatérő szolgáltatások illetékezésénél illeték visszatérítés	385
47. Kereskedelmi levél illetékmentességével kapcsolatos kérdések	385
48. Opció nyilatkozat illetékezése	385
49. Beadványi illeték többszörös összegben való lerovása	386
50. Téves telekkönyvi állapot kiigazítása vagyónátruházási illeték alá nem esik	386
51. Készpénzhozomány összegén vásárolt ingatlanak a feleség részére való átruházása 50/0-os illeték alá esik	386
52. Visszerthes ingatlanátruházásnál a hasznélvező és a tulajdonszerzők jogállása	386
53. Korlátolt cselekvőképességű egyén jogügylete gyámhatósági jóváhagyás nélkül is illetékköteles	386
54. Az N. jegyzékbevétele tulajdonjog előjegyzése esetén	386
55. Telekkönyvön kívül való ingatlanszerzés vagyónátruházási illeték alá nem esik	386
56. Városi illeték követeléséhez való jog csak a vagyónátruházásnak telekkönyvi bejegyzésekor áll be	386
57. Illetéklarovási kötelezettség teljesítése elmaradásának vétele	386
58. Telekkönyvi bejegyzési illeték szempontjából a kérvény beadása idején fennálló telekkönyvi állapot az irányadó	386

**A m. kir. közjegyzői kar
törvényhozási érdekképviselete,
hivatalos (hatósági) és társadalmi
szervezetei.**

Az 1926. évi XXII. törvénycikk alapján a közjegyzői
kar érdekképviselete az országgyűlés felsőházában:

Rendes tag: *Galánffy János dr.*

Kir. közjegyzői kamarák

I. Budapest

Tisztikar:

Elnök: Lázár Ferenc dr.
Elnökhelyettes: Holitscher Szigfrid dr.
Titkár: Barcs Ernő dr.

A választmány rendes tagjai:

Fekete László dr. Kőrössy Bertalan dr.
Hedry Aladár dr. Szemerjay Petrán Tibor dr.
Joannovits Jenő dr. Wagner Béla dr.

Póttagok:

Balassa Lajos dr. Puskás Béla dr.

II. Debrecen

Elnök: Galánffy János dr.

A választmány rendes tagjai:

Békésy Jenő dr. Örley Dénes dr.
Büky-Elbel Tibor dr. Ujvárossy Lajos dr.

Póttagok:

Csongvay Géza dr. Kovách Dénes dr. (titkár)

III. Pécs

Elnök: Angyal Béla dr.

A választmány rendes tagjai:

Kasza Sándor dr.	Örley György dr.
Mike Imre dr.	Pálffy Gyula dr. (titkár)

Póttagok:

Nemes József dr.	Májay Dezső dr.
------------------	-----------------

IV. Szeged

Elnök: Sirchich György dr.

A választmány rendes tagjai:

Demkó Pál dr.	Gálffy Ferenc dr. (titkár)
Földes Béla dr.	Tarján Béla dr.

Póttagok:

Kozma György dr.	Nagy Béla dr.
------------------	---------------

V. Szombathely

Elnök: Pottyondy Béla dr.

A választmány rendes tagjai:

Botka László dr. (titkár)	Konkoly Thege Sándor dr.
Hanny Tódor dr.	Telman Sándor dr.

Póttagok:

Halik Miksa dr.	Zimmermann Artur dr.
-----------------	----------------------

A kir. közjegyzők és közjegyzőjelöltek nyugdíjintézete

Elnök: Fekete László dr.

Az intézőbizottság rendes tagjai:

Bognár József dr.	Szemerjay Petrán Tibor dr.
Cholnoky Imre dr.	(elnökhelyettes)
	kir. közjegyzők
Sziráky László dr.	
	kir. közjegyzőhelyettes

Póttagok:

Meixner László dr.	Kozányi Pál dr.
kir. közjegyző	kir. közjegyzőhelyettes

Az ellenőrző bizottság tagjai:

Balassa Lajos dr. (elnök)	Kovách Dénes dr.
	kir. közjegyzők
Hirkó Boldizsár dr.	
	kir. közjegyzőhelyettes

Az állandó döntőbiróság:

Elnök:	Lázár Ferenc dr.
Elnökhelyettes:	Körössy Bertalan dr.

A nyugdíjintézet részéről választott tagok:

Angyal Béla dr.	Hanny Tódor dr.
Galánffy János dr.	Lázár Ferenc dr.

A kamarák részéről választott tagok:

Belcsák Sándor dr.	Körössy Bertalan dr.
Büky-Elbel Tibor dr.	Mike Imre dr.
Földes Béla dr.	Nemes Bertalan dr.
Gröber Aladár dr.	Paár Lajos dr.
Hedry Aladár dr.	Pálffy Gyula dr.
Holitscher Szigfrid dr.	Rácz Albert dr.
Kasza Sándor dr.	Tarnay Tibor dr.
Kepes János dr.	Wagner Béla dr.

a budapesti és a szegedi kamarák részéről egy-egy választott tagsági hely üresedésben van.

A Magyarországi Kir. Közjegyzők Országos Egylete*Tisztikar:*

Elnök:	Hanny Tódor dr.
Aelnök:	Szécsi Ferenc dr.
Főtitkár:	Kaprinay Endre dr.
Másodtitkár:	Hirkó Boldizsár dr.
Pénztáros:	Rónay Tibor dr.

Központi bizottság:

Angyal Béla dr.	Barcs Ernő dr.
Balassa Lajos dr.	Bognár József dr.

Cholnoky Imre dr.
Demkó Pál dr.
Fekete László dr.
Galánffy János dr.
Hedry Aladár dr.
Holitscher Szigfrid dr.
Horváth Kamilló dr.
Jedlicska Béla dr.
Kepes János dr.
Körössy Bertalan dr.
Lázár Ferenc dr.

Lehotzky Antal dr.
Lipcsey Péter dr.
Miskolczy Pál dr.
Pekker Emil dr.
Pottyondy Béla dr.
Puskás Béla dr.
Sirchich György dr.
Szemerjay-Petrán Tibor dr.
Tóthfaludy Aladár dr.
Wagner Béla dr.

kir. közjegyzők

Antalffy Zsiros Aladár dr.
kir. közjegyzőhelyettes
és a tisztikar tagjai

**A Magyarországi Kir. Közjegyzőhelyettesek
Országos Egyesülete**

Tisztikar:

Elnök: Antalffy Zsiros Aladár dr.
Alelnök: Sziráky László dr.
Titkár: Diemár Kálmán dr.

**A kir. közjegyzők, helyettesek
és jelöltek névjegyzéke.**

1. A budapesti kamara.

Kir. közjegyzők

Budapesten

I/1.	osgyáni <i>Rónay Tibor</i> dr.
1929. III. 20.
o. e. pénztáros.	<i>I., Krisztina-körút 30.</i>
h. k. és f. sz.
I/2.	<i>Kaprinay Endre</i> dr.
1913. VII. 20.
o. e. főtitkár.	<i>XI., Horthy Miklós-út 6.</i>
h. k. sz.
II/1.	csikcsekefalvi <i>Fodor Antal</i> dr.
1902. V. 4.	<i>II., Fő ucca 4.</i>
h. k. és f. sz.
II/2.	galántai <i>Fekete László</i> dr.
1926. IV. 14.
m. kir. kormányfőtanácsos, ka-
marai r. tag, nyugdíjint. elnök,
ügyv. vizsg. biz. tag, közlöny fő-
szerkesztője, o. e. k. b. tag.	<i>II., Margit-körút 6.</i>
h. k. és f. sz.
5 III.	<i>Sárközi Sándor</i> dr.
1929. II. 9.	<i>III., Fő-tér 2.</i>
h. k. és f. sz. — mf.
IV/1.	<i>Cholnoky Imre</i> dr.
1925. VII. 4.
nyugdíjint. közpt. biz. r. tag.
o. e. k. b. tag.	<i>IV., Petőfi Sándor ucca 3.</i>
IV/2.	hedri <i>Hedry Aladár</i> dr.
1911. I. 12.
kamarai r. tag, o. e. k. b. tag.	<i>IV., Vörösmarty-tér 2.</i>
e. k. sz.
V/1.	vitész <i>Somogyi Béla</i> dr.
1935. V. 14.	<i>V., Vilmos császár-út 10.</i>
h. k. és f. sz. — mf.
V/2.	<i>Barcs Béla</i>
1899. VII. 22.
m. kir. kormányfőtanácsos.	<i>V., Dorottya ucca 8.</i>
e. k. sz.
10 V/3.	<i>Lázár Ferenc</i> dr.
1919. II. 1.
felsőházi tag, kamarai elnök,
nyugdíjint. döntő biz. elnök,
o. e. k. b. tag.	<i>V., Gr. Tisza István ucca 16.</i>

V/4.	<i>Barcs Ernő</i> dr. 1926. I. 14. m. kir. kormányfőtanácsos.	V., <i>Berlini-tér 4.</i> e. k. sz.
VI/1.	<i>Kiss József</i> dr. 1900. III. 12.* udvari tanácsos.	VI., <i>Vilmos császár-út 19.</i> e. k. sz.
VI/2.	<i>Holitscher Szigfrid</i> dr. 1899. III. 18. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai elnökhelyettes, o. e. k. b. tag.	VI., <i>Andrássy-út 1.</i>
VI/3.	<i>Králik Árpád</i> dr. 1895. IX. 2.	VI., <i>Andrássy-út 50.</i>
15 VI/4.	kakasfalvi <i>Lénárt Dezső</i> dr. 1916. IX. 6.	VI., <i>Teréz-körút 54.</i> h. k. és f. sz.
VII/1.	<i>Richter Richárd</i> dr. 1899. VII. 15.	VII., <i>Károly király-út 1.</i>
VII/2.	harasztosi <i>Horváth Kamilló</i> dr. 1916. II. 26.	VII., <i>Erzsébet-körút 9/11.</i> h. k. sz. — mf.
VII/3.	<i>Lukács Izsó</i> dr. 1914. IX. 5.	VII., <i>Erzsébet-körút 39.</i> e. k. sz. — mf.
VII/4.	<i>Pálmai Lajos</i> dr. 1913. I. 16.	VII., <i>Rottenbiller ucca 1.</i>
20 VII/5.	sepsiszéki és szemerjai <i>Szemerjay-Petrán Tibor</i> dr. 1926. VII. 28. kamarai r. tag, nyugdíjint. elnök helyettes, közlöny felelős szerkesztője, o. e. k. b. tag.	XIV., <i>Thököly-út 95.</i> h. k. és f. sz.
VIII/1.	<i>Kőrössy Bertalan</i> dr. 1903. IV. 6. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai r. tag, nyugdíjint. döntő bír. elnökhelyettese, o. e. k. b. tag.	VIII., <i>Rákóczi-út 11.</i> e. k. sz.
VIII/2.	<i>Haller Károly</i> dr. 1917. VI. 13.	VIII., <i>József-körút 2.</i> mf.
VIII/3.	vitész <i>Tóthfaludy Aladár</i> dr. 1918. VII. 3. o. e. k. b. tag.	VIII., <i>József-körút 52.</i> h. k. és f. sz. — mf.
IX/1.	<i>Joannovits Jenő</i> dr. 1921. XI. 2. kamarai r. tag.	IX., <i>Vámház-körút 13.</i> h. k. és f. sz.

* Közjegyzői eskü letételének napja nem volt megállapítható, a közölt időpont az első kinevezés kelte.

25 IX/2.	<i>Markó István</i> dr. 1921. XI. 14.	IX., <i>Ferenc-körút 46.</i> h. k. sz.
X.	csépanfalvi <i>Teőke Béla</i> dr. 1906. V. 30.	X., <i>Belső Jászberényi-út 3.</i>

**A budapesti kamara területén levő
vidéki közjegyzői székhelyek**

<i>Adony</i>	<i>Ónody Gábor</i> dr. h. k. és sz. f.	1932. X. 3.
<i>Balassagyarmat</i>	szentgericzei <i>Jakab Zoltán</i> dr.	1927. VI. 4.
<i>Bicske</i>	<i>Pekker Emil</i> dr. o. e. k. b. tag	1912. XI. 20.
30 <i>Budafok</i>	<i>Bathó Kálmán</i> dr. h. k. sz.	1916. V. 31.
<i>Cegléd I.</i>	<i>Benkő Lajos</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, h. k. sz.	1914. III. 8.
<i>Cegléd II.</i>	<i>Fésüs György</i> dr. mf.	1900. VII. 11.
<i>Dunavecse</i>	<i>Csomasz Béla</i> dr. e. k. sz.	1926. I. 11.
<i>Eger</i>	<i>Lipcsei Péter</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, o. e. k. b. tag	1904. II. 22.*
35 <i>Esztergom</i>	mikei <i>Mike Lajos</i> dr. e. k. sz. — mf.	1928. XI. 29.
<i>Gödöllő I.</i>	<i>Szentiványi Géza</i> dr.	1925. VII. 1.
<i>Gödöllő II.</i>	<i>Kováts Nagy Sándor</i> dr. v. főispán, h. k. és f. sz. — mf.	1929. VI. 3.
<i>Gyöngyös</i>	<i>Gróber Aladár</i> dr.	1916. IX. 13.
<i>Hatvan</i>	<i>Monorai Jenő</i> dr.	1918. IX. 4.
40 <i>Heves</i>	<i>Brünauer Emil</i> dr.	1898. IX. 27.
<i>Kalocsa I.</i>	<i>Lovassy Ernő</i> dr. h. k. és f. sz. — mf.	1919. III. 22.
<i>Kalocsa II.</i>	vitész <i>Bodroghy Ferenc</i> dr. h. k. és f. sz.	1929. IX. 30.
<i>Kecskemét I.</i>	<i>Horváth Károly</i> dr.	1903. I. 30.
<i>Kecskemét II.</i>	<i>Wagner Béla</i> dr. kamarai r. tag, o. e. k. b. tag	1913. V. 15.
45 <i>Kecskemét III.</i>	<i>Dömötör László</i> dr. mf.	1932. II. 29.
<i>Kiskörös</i>	<i>Hulin Gábor</i> dr. e. k. sz.	1897. VII. 19.
<i>Kiskunföld- egyháza I.</i>	<i>Puskás Béla</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai póttag, o. e. k. b. tag	1912. V. 2.

* L. előző * alatti jegyzetet.

<i>Kiskunfél- egyháza II.</i>	<i>Homoki Nagy László dr.</i> mf.	1932. I. 14.
<i>Kiskunhalas</i>	<i>ifj Fésüs László dr.</i> h. k. és f. sz.	1929. VII. 1.
50 <i>Kispest</i>	<i>Kovácsy Zoltán dr.</i> m. kir. kormányfőtanácsos, mf.	1929. II. 12.
<i>Kunszentmiklós</i>	<i>Varga Benjamin dr.</i> h. k. és f. sz.	1932. VII. 21.
<i>Monor</i>	<i>Lehotzky Antal dr.</i> m. kir. kormányfőtanácsos, o. e. k. b. tag, mf.	1902. V. 27.
<i>Mór</i>	<i>Szegheő Gyula dr.</i> e. k. sz.	1921. IX. 20.
<i>Nagykúta</i>	<i>Fabinyi Leó dr.</i> h. k. sz.	1916. II. 19.
55 <i>Nagykőrös</i>	<i>vitész Pesthy János dr.</i> h. k. és f. sz.	1925. VIII. 30.
<i>Ócsa</i>	<i>Balassa Lajos dr.</i> m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai póttag, nyugdíj- int. ellenőrz. biz. elnök, o. e. k. b. tag	1914. XI. 13.
<i>Pestszenterzsébet</i>	<i>Szécsi Ferenc dr.</i> m. kir. kormányfőtanácsos o. e. alelnök, e. k. sz.	1904. XI.
<i>Pétervására</i>	<i>Galambos István dr.</i> mf.	1918. X. 17.
<i>Ráckeve</i>	<i>Kiss Dezső</i> h. k. és f. sz.	1933. X. 16.
60 <i>Rétság</i>	<i>Petrán József dr.</i> h. k. és f. sz.	1933. IV. 29.
<i>Salgótarján</i>	<i>Kiss Lajos dr.</i> h. k. és f. sz.	1927. IX. 24.
<i>Sárbogárd</i>	<i>Csák Szilárd dr.</i> h. k. és sz. f. sz. — mf.	1931. VIII. 24.
<i>Szentendre</i>	<i>Vastagh Béla dr.</i> e. k. sz. — mf.	1898. VI. 4.
<i>Székesfehérvár I.</i>	<i>Kepes János dr.</i> m. kir. kormányfőtanácsos, o. e. k. b. tag	1919. II. 11.
65 <i>Székesfehérvár II.</i>	<i>Csiky Ödön dr.</i> e. k. sz. — mf.	1928. II. 23.
<i>Szirák</i>	<i>Pirk Ede dr.</i> h. k. sz.	1929. VII. 2.
<i>Tiszafüred</i>	<i>Onódy Kálmán dr.</i> e. k. sz.	1907. VIII. 18.
<i>Ujpest I.</i>	<i>Zámor Rezső dr.</i>	1919. II. 21.
<i>Ujpest II.</i>	<i>Morvay Zsigmond dr.</i> h. k. sz. — mf.	1931. VI. 8.
<i>Vác</i>	<i>öcsödi Meixner László dr.</i> nyugdíjint. int. biz. r. tag, h. k. és f. sz.	1931. II. 4.
<i>Vámosmikola</i>	<i>Matheovics Ferenc dr.</i> egyetemi magántanár, h. k. és f. sz. — mf.	1934. IX. 11.

Kir. közjegyző jelöltek

Budapesten és a budapesti kamara területéhez tartozó vidéki közjegyzői székhelyeken

a) Helyettesi jogosítvánnyal

<i>Allesz Ernő dr.</i>	<i>Brünauer Emil dr.</i> Heves	1924. X. 27.
<i>Antalffy Zsiros Aladár dr.</i> hely. o. e. elnök, o. e. k. b. tag	<i>Králik Árpád dr.</i> Budapest	1926. VIII. 23.
<i>Apáthy Árpád dr.</i>	<i>Kovácsy Zoltán dr.</i> Kispest	1928. VII. 30.
<i>Balogh János dr.</i>	<i>Rónay Tibor dr.</i> Budapest	1927. VI. 8.
5 <i>vitész Barcza Ferenc dr.</i>	<i>Csomasz Béla dr.</i> Dunavecse	1927. IX. 15.
<i>Belcsák László dr.</i>	<i>Lénárt Dezső dr.</i> Budapest	1935. VI. 5.
<i>Beniczky Géza dr.</i>	<i>Körössy Bertalan dr.</i> Budapest	1932. XI. 4.
<i>Benyovszky János dr.</i>	<i>Tóthfaludy Aladár dr.</i> Budapest	1927. XI. 2.
<i>Capdebo Zoltán dr.</i>	<i>Fodor Antal dr.</i> Budapest	1926. VII. 12.
10 <i>Daróczy Gusztáv dr.</i>	<i>Gröber Aladár dr.</i> Gyöngyös	1935. IX. 6.
<i>Diemár Kálmán dr.</i>	<i>Horváth Kamilló dr.</i> Budapest	1923. VII. 10.
<i>Elek Lajos dr.</i>	<i>Szécsi Ferenc dr.</i> Pestszenterzsébet	1922. VI. 16.
<i>Gedő Árpád dr.</i>	<i>Lukács Izsó dr.</i> Budapest	1932. XII. 21.
<i>Gyöngyösi Arisztid dr.</i>	<i>Haller Károly dr.</i> Budapest	1932. III. 19.
15 <i>Hirkó Boldizsár dr.</i> nyugdíjint. ellenőrz. biz. r. tag, o. e. másodtitkár és k. b. tag.	<i>Barcs Béla dr.</i> Budapest	1929. VII. 17.
<i>Hirmann Gyula dr.</i>	<i>Markó István dr.</i> Budapest	1930. IV. 1.
<i>Horváth Gedeon dr.</i>	<i>Horváth Károly dr.</i> Kecskemét	1934. X. 12.
<i>Horváth Sámuel dr.</i>	<i>Zámor Rezső dr.</i> Ujpest	1933. II. 14.
<i>Jákó Gyula dr.</i>	<i>Jakab Zoltán dr.</i> Balassagyarmat	1929. VI. 1.
20 <i>Konrád Gyula dr.</i>	<i>Kováts Nagy Sándor dr.</i> Gödöllő	1927. XII. 10.

<i>Kozányi Pál</i> dr. nyugdíjint. int. biz. póttag	Somogyi Béla dr. Budapest	1927. II. 15.
<i>Kőrössy Dezső</i> dr.	Kiss Dezső dr. Ráckeve	1930. V. 3.
<i>Kőszeghy Antal</i> dr.	Kiss József dr. Budapest	1933. X. 20.
<i>Krenner Zoltán</i> dr.	Lénárt Dezső dr. Budapest	v. kir. közjegyz.
25 <i>Magyari Kossa Zoltán</i> dr.	Lázár Ferenc dr. Budapest	1932. I. 8.
<i>Mikai Mihály</i> dr.	Benkő Lajos dr. Cegléd	1934. X. 31.
<i>Molnár Kálmán</i> dr.	Pekker Emil dr. Bicske	1929. XII. 6.
<i>Pollner Izidor</i> dr.	Holitscher Szigfrid dr. Budapest	1921. VI. 15.
<i>Pulay József</i> dr.	Hedry Aladár dr. Budapest	1930. X. 1.
30 <i>Rónai Aros István</i> dr.	Pálmai Lajos dr. Budapest	1932. VII. 4.
vitész <i>Susich Ervin</i> dr.	Lázár Ferenc dr. Budapest	1933. VII. 7.
<i>Sümeghi Zoltán</i> dr.	Kaprinay Endre dr. Budapest	1921. X. 1.
<i>Schimics Béla</i> dr.	Gröber Aladár dr. Gyöngyös	1929. VI. 1.
<i>Streitmann András</i> dr.	Bathó Kálmán dr. Budafok	1935. VII. 2.
35 <i>Szakáts István</i> dr.	Barcs Ernő dr. Budapest	1929. V. 1.
<i>Szarka Dezső</i> dr.	Lehotzky Antal dr. Monor	1925. VIII. 17.
<i>Sziráky László</i> dr. nyugdíjint. int. biz. r. tag, hely. o. e. elnök	Fekete László dr. Budapest	1927. IX. 16.

b) Helyettesi jogosítvány nélkül

<i>Barthodeiszky Emil</i> dr.	Kaprinay Endre dr. Budapest	1935. XI. 4.
<i>Endrédy Ferenc Alfréd</i> dr.	Warga Benjamin dr. Kunszentmiklós	1935. VIII. 31.
<i>Fábry Andor</i> dr.	Somogyi Béla dr. Budapest	1935. V. 27.
<i>Fekete Lajos</i> dr.	Lénárt Dezső dr. Budapest	1935. II. 18.
5 vitész <i>Gyene Sándor</i> dr.	Somogyi Béla dr. Budapest	1935. XII. 3.

<i>Harkay József</i> dr.	Horváth Károly dr. Kecskemét	1935. XI. 11.
<i>Herbály Sándor</i> dr.	Lipcsey Péter dr. Eger	1930. I. 30.
<i>Hégely Gábor</i> dr.	Petrán József dr. Rétság	1935. II. 4.
<i>Kőrössy János</i> dr.	Kőrössy Bertalan dr. Budapest	1934. VI. 22.
10 <i>Markó Ödön</i> dr.	Markó István dr. Budapest	1932. V. 11.
<i>Praznovszky Endre</i> dr.	Morvay Zsigmond dr. Ujpest	1934. X. 1.
<i>Solyi József</i> dr.	Benkő Lajos dr. Cegléd	1935. XI. 8.
<i>Szabadi Tibor</i> dr.	Kepes János dr. Székesfehérvár	1932. IX. 20.
<i>Tóth Endre</i> dr.	Kaprinay Endre dr. Budapest	1933. VIII. 29.

II. A debreceni kamara.

Kir. közjegyzők.

<i>Abaujszántó</i>	<i>Sarló Vendel</i> dr. e. k. sz.	1895. XI. 12.
<i>Abádszalók</i>	<i>Szabó Áron</i> dr. mf.	1935. XI. 23.
<i>Berettyóújfalú</i>	<i>Miskolczy Pál</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, felsőházi tag, o. e. k. b. tag, e. k. sz.	1911. II. 19.
<i>Debrecen I.</i>	<i>Galánffy János</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, felsőházi tag, kamarai elnök, o. e. k. b. tag, mf.	1907. V. 21.
5 <i>Debrecen II.</i>	<i>Lintner Sándor</i> dr. e. k. sz.	1902. II. 1.
<i>Debrecen III.</i>	<i>Hadházy Zsigmond</i> dr. v. főispán, mf.	1932. III. 19.
<i>Derecske</i>	téglási és nagyertsei <i>Ertsey Péter</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, h. k. és f. sz. — mf.	1915. VII. 11.
<i>Fehérgyarmat</i>	<i>Sternberg Gyula</i> dr. e. k. sz.	1906. I. 29.
<i>Hajduszoboszló</i>	<i>Békésy Jenő</i> dr. kamarai r. tag, h. k. és f. sz.	1926. I. 4.
10 <i>Hajduböszörmény</i>	<i>Ujvárossy Lajos</i> dr. kamarai r. tag, mf.	1916. IX. 26.
<i>Hajdunánás</i>	<i>Mándi András</i> dr. h. k. és f. sz.	1933. IV. 24.

Jászberény I.	Tarnay Tibor dr. h. k. sz. — mf.	1931. VII. 30.
Jászberény II.	Koncsik Béla dr. mf.	1929. I. 23.
Jászapáti	Tápai Károly dr. h. k. és f. sz.	1932. IV. 27.
15 Kisujszállás	Örley Dénes dr. kamarai r. tag	1910. IV. 15.
Karcag	Büky-Elbel Tibor dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai r. tag	1911. II. 13.
Kisvárdá I.	Szotyori Nagy Sándor dr. h. k. sz.	1918. X. 31.
Kisvárdá II.	Erdőhegyi János dr. h. k. és f. sz.	1933. IX. 29.
Kunszentmárton	Zechmeister Alajos dr. e. k. sz.	1916. IX. 16.
20 Mátészalka	Velsz Elemér dr. h. k. és f. sz.	1933. III. 16.
Mezőtur	Bognár József dr. nyugdíjint. int. biz. r. tag, o. e. k. b. tag.	1912. VII. 12.
Mezőcsát	Kesseő Géza dr. h. k. és f. sz. — mf.	1932. IX. 27.
Mezőkövesd	Kovács Géza dr. h. k. és f. sz. — mf.	1930. II. 27.
Miskolc I.	Nemes Bertalan dr. h. k. sz. — mf.	1927. V. 19.
25 Miskolc II.	Teleszky Béla dr. e. k. sz.	1910. XII. 8.
Miskolc III.	Fitos Jenő dr. h. k. és f. sz.	1935. V. 24.
Nagykálló	Imreh Dénes dr. h. k. és f. sz.	1932. IV. 19.
Nyírbátor	Buday Gyula dr. h. k. sz.	1915. IV. 13.
Nyíregyháza I.	Kovách Dénes dr. kamarai póttag, nyugdíjint. ellenőrz. biz. tag, h. kö- vető k. sz.	1933. III. 20.
30 Nyíregyháza II.	Horthy István dr.	1909. VI. 19.
Püspökladány	Szilágyi Elek dr. mf.	1917. IV. 19.
Sajószentpéter	Pazonyi Elek Imre dr. h. k. és f. sz. — mf.	1918. XI. 28.
Sátoraljaujhely	jármi és szolnoki Jármay Béla dr. v. főispán, h. k. sz. — mf.	1929. XI. 30.
Szerencs	Czindery Jenő dr. h. k. sz.	1930. XI. 4.
35 Szolnok I.	Schreiber Miklós dr. h. k. sz.	1908. X. 13.

Szolnok II.	Szathmáry László dr. h. k. és f. sz.	1921. IV. 25.
Tiszalök	Csongvay Géza dr. kamarai póttag, h. k. és f. sz. — mf.	1917. II. 3.
Törökszentmiklós	Rácz Albert dr. h. k. sz. — mf.	1933. X. 4.
Tokaj	Polereczky Kálmán dr. e. k. sz.	1918. VII. 17.
40 Vásárosnamény	Janka Sándor dr. h. k. és f. sz. — mf.	1929. VI. 24.

Kir. közjegyzőjelöltek

a) helyettesi jogosítvánnyal.

Dorka István dr.	Szotyori Nagy S. dr. Kisvárdá	1934. XII. 1.
Ferencsik Sándor dr.	Büky-Elbel Tibor dr. Karcag	1932. IV. 16.
Hazag László dr.	Nemes Bertalan dr. Miskolc	1927. VIII. 8.
Hadházy Béla dr.	Hadházy Zsigmond dr. Debrecen	1935. IX. 21.
5 Kramer János dr.	Schreiber Miklós dr. Szolnok	1935. III. 1.
vitéz László Béla dr.	Lintner Sándor dr. Debrecen	1927. VIII. 21.
vasmegyeri Megyeri László dr.	Kovách Dénes dr. Nyíregyháza	1934. VI. 2.
Merkel János dr.	Koncsik Béla dr. Jászberény	1929. III. 10.
Nyári József dr.	Galánffy János dr. Debrecen	1932. X. 10.
10 Sternberg Ernő dr.	Sternberg Gyula dr. Fehérgyarmat	1925. VII. 9.
Varga Kálmán dr.	Hadházy Zsigmond dr. Debrecen	1926. II. 9.

b) helyettesi jogosítvány nélkül.

Budaházy Guszláv dr.	Ujvárossy Lajos dr. Hajduböszörmény	1935. VII. 1.
Enyedi Imre dr.	Buday Gyula dr. Nyírbátor	1932. VII. 27.
Fedor József dr.	Kovács Géza dr. Mezőkövesd	1934. I. 15.

<i>Kulcsár Pál</i> dr.	Buday Gyula dr. Nyirbátor	1935. IX. 16.
5 <i>Tóth Dezső</i> dr.	Sarló Vendel dr. Abaujszántó	1933. XI. 20.
<i>Weisz Dezső</i> dr.	Sternberg Ferenc dr. Fehérgyarmat	1934. I. 1.

III. A pécsi kamara.

Kir. közjegyzők.

<i>Bácsalmás I.</i>	<i>Hódi Mózes</i> dr. e. k. sz. — mf.	1911. X. 2.
<i>Bácsalmás II.</i>	<i>Tarajossy Sándor</i> dr. h. k. és f. sz.	1928. XI. 21.
<i>Baja I.</i>	<i>Fehérváry Dezső</i> dr. felsőházi póttag, h. k. és f. sz. — mf.	1927. VIII. 30.
<i>Baja II.</i>	<i>Milassin Jenő</i> dr. h. k. sz.	1917. V. 1.
5 <i>Bonyhád</i>	<i>Nemes József</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai póttag.	1905. V. 26.
<i>Csurgó</i>	<i>Várnay Ernő</i> dr. h. k. sz.	1907. XII. 22.
<i>Dombovár</i>	<i>Guthy János</i> dr. h. k. sz. — mf.	1917. VI. 16.
<i>Dunaföldvár</i>	<i>Perger Elemér</i> dr. mf.	1916. XII. 20.*
<i>Gyöng</i>	<i>Nozdrovizsky Ferenc</i> dr. e. k. sz.	1900. X. 19.
10 <i>Igal</i>	<i>Hennyey László</i> dr. e. k. sz.	1918. V. 1.
<i>Kaposvár I.</i>	<i>Májay Dezső</i> dr. kamarai póttag	1913. V. 9.
<i>Kaposvár II.</i>	<i>Mártonffy Bogdán</i> dr. e. k. sz. — mf.	1913. VIII. 9.
<i>Keszthely</i>	<i>Berzsenyi László</i> dr. h. k. és f. sz.	1921. IX. 1.
<i>Lengyeltóti</i>	<i>Hanny Andor</i> dr. h. k. és f. sz. — mf.	1928. III. 26.
15 <i>Letenye</i>	<i>Csempész Dénes</i> dr. h. k. és f. sz. — mf.	1929. VII. 8.
<i>Marcali</i>	<i>Kasza Sándor</i> dr. kamarai r. tag, e. k. sz.	1894. XII. 20.
<i>Mohács I.</i>	<i>Krausz Győző</i> dr. mf.	1915. V. 10.
<i>Mohács II.</i>	<i>Szlávi Kornél</i> dr. h. k. sz.	1925. VII. 23.

* Eskü letételének napja megállapítható nem lévén, a fenti időpont a közjegyzői működés tényleges megkezdésének időpontja.

<i>Nagyatád</i>	<i>Mike Imre</i> dr. kamarai r. tag, h. k. sz. — mf.	1907. IV. 15.
20 <i>Nagykanizsa</i>	<i>Örley György</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai r. tag, h. k. és f. sz.	1903. *
<i>Paks</i>	<i>Ivancsy István</i> dr. h. k. sz.	1931. IX. 29.
<i>Pécs I.</i>	sikabonyi <i>Angyal Béla</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai elnök, o. e. k. b. tag, e. k. sz.	1900. X. 3.
<i>Pécs II.</i>	<i>Szilléry Péter</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, mf.	1931. II. 12.
<i>Pécsvárad</i>	<i>Kiss Elemér</i> dr. h. k. és f. sz.	1935. IX. 18.
25 <i>Sásd</i>	vitész <i>Barna Lajos</i> dr. h. k. és f. sz.	1931. III. 16.
<i>Siklós</i>	<i>Keck László</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, mf.	1928. XI. 19.
<i>Szekszárd I.</i>	<i>Csányi László</i> dr.	1924. V. 1.
<i>Szekszárd II.</i>	<i>Káldi Gyula</i> dr. e. k. sz.	1901. II. 21.
<i>Szentlőrinc</i>	<i>Kollár Győző</i> dr. e. k. sz.	1903. III. 26.
30 <i>Szigetvár</i>	<i>Pálffy Gyula</i> dr. kamarai r. tag, h. k. sz. — mf.	1916. IX. 28.
<i>Tab</i>	<i>Csonka Zenó</i> dr. h. k. és f. sz.	1923. XI. 9.
<i>Tamási</i>	<i>Kenderessy János</i> dr.	1932. VII. 16.

Kir. közjegyzőjelöltek

a) helyettesi jogosítvánnyal

<i>Allermann Ferenc</i> dr.	<i>Mártonffy Bogdán</i> dr. Kaposvár	1931. I. 1.
<i>Bakody Károly</i> dr.	<i>Keck László</i> dr. Siklós	1933. VIII. 2.
<i>Debreceni Dezső</i> dr.	<i>Szilléry Péter</i> dr. Pécs	1926. IX. 20.
<i>Dospoly Dezső</i> dr.	<i>Fehérváry Dezső</i> dr. Baja	1929. X. 7.
5 <i>Driesz Frigyes</i> dr.	<i>Örley György</i> dr. Nagykanizsa	1932. IV. 20.
<i>Fülöp József</i> dr.	<i>Csányi László</i> dr. Szekszárd	1926. V. 1.
<i>Kasza László</i> dr.	<i>Kasza Sándor</i> dr. Marcali	1933. XII. 27.

* Az eskü letételének hava és napja megállapítható nem volt.

<i>Siklósi Tamás</i> dr.	Angyal Béla dr. Pécs	1927. XII. 1.
<i>Vitányi Iván</i> dr.	Hódy Mózes dr. Bácsalmás	1928. VI. 24.

b) helyettesi jogosítvány nélkül

<i>ifj. Horváth Zoltán</i> dr.	Milassin Jenő dr. Baja	1935. II. 15.
<i>Kákonyi István</i>	Csányi László dr. Szekszárd	1932. V. 21.
<i>Nemes György</i>	Nemes József dr. Bonyhád	1935. VI. 7.
<i>Nemes János</i>	Nemes József dr. Bonyhád	1935. XII. 30.
5 <i>Ruszthy Károly</i> dr.	Fehérváry Dezső dr. Baja	1934. XI. 23.
<i>Sanek Endre</i> dr.	Iváncsy István dr. Paks	1935. VII. 5.
<i>Tenczlinger József</i> dr.	Káldy Gyula dr. Szekszárd	1935. I. 1.
<i>Tormássy Tibor</i>	Májay Dezső dr. Kaposvár	1935. IX. 7.
<i>Várnay László</i>	Várnay Ernő dr. Csurgó	1933. VII. 22.

IV. A szegedi kamara

Kir. közjegyzők

<i>Battonya</i>	<i>Svastis Benő</i> dr. e. k. sz.	1898. VII. 6.
<i>Békés</i>	<i>Mikosevits Dezső</i> dr. h. k. és f. sz. — mf.	1933. IX. 30.
<i>Békéscsaba I.</i>	<i>Antal Gyula János</i> dr.	1931. III. 12.
<i>Békéscsaba II.</i>	<i>Mázor Elemér</i> dr. h. k. sz. — mf.	1931. III. 14.
<i>Csongrád</i>	<i>Szőke Jenő</i> dr. h. k. sz.	1926. I. 18.
<i>Gyoma</i>	vitéz <i>Haviár Gyula</i> dr. h. k. és f. sz.	1928. VII. 17.
<i>Gyula I.</i>	<i>Baranyi Antal</i> dr. e. k. sz.	1915. IX. 1.
<i>Gyula II.</i>	<i>Tarján Béla</i> dr. kamarai r. tag	1904. III. 15.
<i>Hódmező- vásárhely I.</i>	<i>Földes Béla</i> dr. kamarai r. tag — mf.	1914. VI. 30.

<i>Hódmező- vásárhely II.</i>	kissolymosi és torockószent- szentgyörgyi vitéz <i>Kozma István</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai póttag, h. k. és f. sz.	1918. XII. 5.
<i>Makó I.</i>	<i>Demkó Belánszky Pál</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai r. tag	1899. V. 1.
<i>Makó II.</i>	<i>Nagy Béla</i> dr. kamarai póttag, e. k. sz.	1905. XI. 22.
<i>Orosháza I.</i>	<i>Paczolay Károly</i> dr. mf.	1931. IV. 2.
<i>Orosháza II.</i>	<i>Tárczay Rezső</i> dr. h. k. és f. sz.	1932. IX. 26.
<i>Szarvas</i>	<i>Haviár Gyula</i> dr. m. kir. kormányfőtanácsos e. k. sz.	1909. VI. 17.
<i>Szeged I.</i>	<i>Széchenyi István</i> dr. mf.	1935. V. 31.
<i>Szeged II.</i>	<i>Sirchich György</i> dr. kamarai elnök, o. e. k. b. tag, e. k. sz. — mf.	1902. XI. 10.
<i>Szeged III.</i>	<i>Gálffy Ferenc</i> dr. kamarai r. tag, h. k. és f. sz.	1931. II. 3.
<i>Szeged IV.</i>	<i>Bogdán Ernő</i> dr.	1929. VII. 16.
<i>Szeghalom</i>	<i>Ikriich Arnold</i> dr.	1916. IV. 15.
<i>Szentes I.</i>	<i>Mikó Kálmán</i> dr.	1923. IV. 27.
<i>Szentes II.</i>	<i>Albertényi Andor</i> dr. h. k. és f. sz.	1932. X. 25.

Kir. közjegyző jelöltek

a) helyettesi jogosítvánnyal

<i>ifj. Demkó Pál</i> dr.	<i>Demkó Pál</i> dr. Makó	1930. X. 30.
<i>Dömötör Gyula</i> dr.	<i>Széchenyi István</i> dr. Szeged	1933. X. 3.
<i>Hajnal Endre</i> dr.	<i>Bogdán Ernő</i> dr. Szeged	1933. VII. 1.
<i>Medvegy György</i> dr.	<i>Haviár Gyula</i> dr. Szarvas	1929. VIII. 1.
5 <i>ifj. Schreiber Miklós</i> dr.	<i>Mikosevics Dezső</i> dr. Békés	1929. IX. 26.
<i>Török Béla</i> dr.	<i>Mázor Elemér</i> dr. Békéscsaba	1929. VI. 27.

b) helyettesi jogosítvány nélkül

Karácsony András dr.	Baranyi Antal dr. Gyula	1933. X.	1.
Lovas Miklós dr.	Kozma György dr. Hódmezővásárhely	1935. V.	15.
Szöke István dr.	Szöke Jenő dr. Csongrád	1934. X.	1.

V. A szombathelyi kamara.

Kir. közjegyzők.

Balatonfüred	Magyary Ferenc dr. h. k. sz. — mf.	1932. II.	27.
Celldömölk	Dóczy Kálmán dr. h. k. és f. sz.	1918. XI.	15.
Csepreg	Tamásfalvi Thury Géza dr. h. k. és f. sz.	1933. XI.	7.
Csorna	babonyi és bérczi Isoó Viktor dr. h. k. és f. sz.	1911. I.	5.
5 Devecser	Zakariás János dr.	1930. X.	11.
Enying	nagylaki Rátz Oszkár dr. h. k. és f. sz.	1932. III.	10.
Győr I.	gyöngyösapáti Hanny Tódor dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai r. tag, o. e. elnök. és k. b. tag, — mf.	1902. XII.	23.
Győr II.	felsőszopori Szily Kálmán dr. h. k. és f. sz.	1925. VI.	13.
Győr III.	nemeskéri Kiss Aurél dr. h. k. és f. sz. — mf.	1932. II.	16.
10 Kapuvár	vitész Uray László dr. h. k. és f. sz.	1935. IX.	30.
Komárom	Belcsák Sándor dr.	1917. IX.	5.
Körmend	Zimmermann Artur dr. kamarai póttag	1923. XII.	13.
Kőszeg	Halik Miksa dr. kamarai póttag, k. k. és f. sz.	1926. X.	13.
Magyaróvár	ürményi Cselley Kálmán dr.	1907. VII.	1.
15 Pápa	Konkoly Thege Sándor dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai r. tag, h. k. sz.	1918. XI.	27.
Sárvár	bocsári Svastits Zoltán dr. e. k. sz.	1900. XI.	14.
Sopron I.	Gallus Sándor dr. m. kir. kormányfőtanácsos	1904. XII.	21.

Sopron II.	Östör Lajos dr. m. f.	1927. III.	17.*
Sümege	Takács Jenő dr. h. k. és f. sz.	1917. II.	7.
20 Szentgotthárd	Jedlicska Béla dr. m. kir. kormányfőtanácsos, o. e. k. b. tag	1890. X.	16.
Szombathely I.	Bárdio Ferenc dr. h. k. sz.	1907. II.	14.
Szombathely II.	csafordi és pottyondi Pottyondy Béla dr. m. kir. kormányfőtanácsos, kamarai elnök, o. e. k. b. tag	1907. II.	28.
Tapolca	pongyeloki Róth Aurél dr. h. k. sz.	1916. IV.	20.
Tata	Paár Lajos dr.	1909. XI.	1.
25 Vasvár	Botka László dr. kamarai r. tag, titkár, h. k. és f. sz.	1932. III.	7.
Veszprém I.	vitész Durkó Sándor dr. h. k. és f. sz.	1929. X.	2.
Veszprém II.	Horváth Béla dr. h. k. és f. sz.	1921. VII.	15.
Zalaegerszeg I.	Telman Sándor dr. kamarai r. tag, h. k. és f. sz.	1929. IX.	27.
Zalaegerszeg II.	gesztőci Samassa János dr. h. k. sz.	1926. VI.	10.
30 Zirc	felsőöri Cseresnyés Jenő dr. h. k. és f. sz.	1925. VIII.	21.

Kir. közjegyző jelöltek

a) helyettesi jogosítvánnyal

Arz Albert	Konkoly Thege Sándor Pápa	1925. VII.	22.
Benkő Károly	Dóczy Kálmán dr. Celldömölk	1935. VII.	1.
Csákay Albert dr.	Hanny Tódor Győr	1924. VIII.	12.
Leidenfrost Pál dr.		1934. VIII.	1.
5 Marthon Géza	Bárdio Ferenc dr. Szombathely	1912. VII.	1.
Ujvári Béla	Dóczy Kálmán Celldömölk	1930. VII.	2.
ifj. Paár Lajos dr.	Paár Lajos dr. Tata	1922. IV.	24.

* Az eskü letétel napja megállapítható nem lévén a fenti időpont a működés tényleges megkezdésének napja.

<i>Puskás István dr.</i>	Durkó Sándor dr. Veszprém	1934. II.	6.
<i>Weidlich Lajos dr.</i>	Jedlicska Béla dr. Szentgotthárd	1925. XI.	26.

b) helyettesi jogosítvány nélkül

<i>Buday Ferenc dr.</i>	Konkoly Thege S. dr. Pápa	1935. I.	15.
<i>Jámbor Sándor</i>	Magyari Ferenc dr. Balatonfüred	1932. III.	8.
<i>Östör Endre dr.</i>	Gallus Sándor dr. Sopron	1935. II.	18.
<i>Skublics Gábor dr.</i>	Telman Sándor dr. Zalaegerszeg	1929. V.	1.
5 <i>Tóth Ferenc dr.</i>	Takács Jenő dr. Sümege	1929. IX.	28.

Összegezés.

	Közjegyző	Helyettes	Jelölt
I. Budapesti kamara	71	37	14
II. Debreceni kamara	40	11	6
III. Pécsi kamara	32	9	9
IV. Szegedi kamara	22	6	3
V. Szombathelyi kamara	30	10	5
az ország egész területén működik tehát	195 közjegyző, 73 helyettes, 37 jelölt.		

Megjegyzések.

A Budapesten működő kir. közjegyzők nevei előtt szereplő számok azt a hagyatéki körzetet jelentik, ahol az illető kir. közjegyző működik. Az egyes nevek mellett vagy alatt kitüntetett időpont a kir. közjegyzőknél a hivatalos eskü letételének napját jelzi és pedig mindig azt az időpontot, amikor az illető kir. közjegyző első ízben tette le a közjegyzői esküt. (Az ú. n. menekült közjegyzőktől u. i. az esküt rendszerint újól is bevették) A helyettesek

neve mellett kitüntetett időpont a helyettesi jogosítvány elnyerésének, a jelöltek neve mellett kitüntetett időpont pedig a kamarai névjegyzékbe való bejegyzés napja. A helyetteseknél a kitüntetett időpont minden esetben a helyettesi jogosítvány kiállításának napjára vonatkozik, arra való tekintet nélkül, hogy az illető helyettes jelenleg is ugyanannál, vagy más közjegyzőnél működik-e.

Ez a rövidítés: „o. e. k. b.“ az országos egyesület központi bizottságát jelenti, „h. k. sz.“ rövidítés háborús katonai szolgálatot, „h. k. és f. sz.“ rövidítés háborús katonai és frontszolgálatot, „e. k. sz.“ jelzés a világháborút megelőző katonai szolgálatot, „m. f.“ jelzés pedig azt jelenti, hogy az illető kir. közjegyző a kinevezés időpontjában nem a közjegyzői pályán, tehát nem mint helyettes, hanem más foglalkozási ágban működött.

A kir. közjegyzők nevei mellett a közjegyzői vonatkozású tisztségeken kívül csak azokat a címeket tüntettük ki, amelyek a címzés szempontjából birnak fontossággal.

Katonai szolgálatra, illetve háborús katonai szolgálatra vonatkozó adatokat a helyettesek és jelöltekre vonatkozólag nem tüntettük ki, mert e tekintetben nem az összes kamarák közöltek megfelelő adatokat. Megjegyezzük még, hogy egyes kamarák nagy részletességgel közöltek sok adatot, más kamarák pedig egész szűkszavú közléseket tettek úgy, hogy a névjegyzékben egyöntetűségre tekintettel, csupán azokat az adatokat szerepeltettük, amelyek különösebb fontossággal birnak s amelyeket minden kamara közölt, illetve amelyeket más úton beszerezni tudtunk.

A névjegyzékben foglalt adatok különben minden részletekben az 1935. december hó 31-én fennállott állapotot tüntetik fel.

KIR. KÖZJEGYZŐK KÖZLÖNYE

Folyóirat a perenkivüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára

Főszerkesztő :
FEKETE LÁSZLÓ Dr.
budapesti kir. közjegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó:
SZEMERJAY-PETRÁN TIBOR Dr.
budapesti kir. közjegyző.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, XIV., Thököly-út 95. Telefon: 97-0-69

A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyletének postatakarékpénztári
csekk számlája : 41.951.

Új évfolyam beköszöntője.

Ahogy a közjegyzői intézmény a világ minden modern jogállamában, úgy a — bár eléggé tökéletlen és megalkuvásos alakban életre keltett — magyar királyi közjegyzői intézmény is kétségtelen bizonyítékát szolgáltatott annak, hogy általuk és bennük a modern jogszolgáltatás vitális érdekei hűségesen és eredményesen szolgáltak. Szakember előtt ez a megállapítás indokolásra alig szorul. Joggal felmentve érezhetjük tehát magunkat a fölött a kérdés fölött való vitatkozástól, amit némely politikai alkalmakkor, némely pártpolitikai elfogultságot tökéletesen reprezentáló agy eredeti gondolatként felszínre vet: szükség van-e egyáltalában a közjegyzői intézményre. Ezt a kérdést tehát a komoly foglalkozást igénylő kérdések közül bizvást kikapcsolhatjuk. A komoly foglalkozás céljaira marad az a másik kérdés, amelynek súlya és jelentősége hovatovább élesebben domborodik ki, hogy t. i. a magyar kir. közjegyzői intézmény, amely a gyakorlat tűzpróbáját minden félszégessége mellett is eredményesen állotta ki, igényel-e tökéletesítést és korszerű kifejllesztést.

A magyar közjegyzői kar a maga részéről ezt a kérdést már régen eldöntötte azért, hogy új közjegyzői rendtartás megalkotásának szükségességét immár évtizedek óta hangoztatja és ezt a kérdést állandóan napirenden tartja. Nagy megnyugvással kell megállapítanunk, hogy a kérdés helyeslő értelemben a magyar igazságszolgáltatás legfőbb reprezentánsai részéről is eldöntést nyert. Úgy *Zsitvay Tibor*, az előző igazságügyminiszter, mint a közjegyzői érdekeket minden más vonatkozásban is megértő jóindulattal támogató jelenlegi igazságügyminiszter, *Lázár Andor*, a közjegyzői rendtartás reformtervezetének elkészítésére személyi megbízást adtak *Lázár Ferencnek*, a budapesti közjegyzői kamara elnökének, akinek töretlen agilitása és kitűnő személyi képességei a kar és az intézmény részére igen sok vonatkozásban eddig is komoly és nagyjelentőségű eredményeket harcoltak ki s aki a megbízást nemcsak önzetlen készséggel vállalta, hanem tökéletes garanciát is nyújt arra, hogy a tervezetben minden benne lesz, amit általában véve a közjegyzői intézmény fogalmi lényege és rendeltetése, különösen pedig a speciális magyar viszonyok megkívánnak. Az ő komoly tettkészsége biztosíték arra nézve is, hogy a rendtartás tervezete rövidesen a legilletékesebb hely felülvizsgálata alá kerül.

Lázár Andor dr. igazságügyminiszter újévi nyilatkozatában a közjegyzői rendtartás reformjának megalkotását törvényelőkészítő tevékenysége egyik közeli programpontjaként jelölte meg. Ekként tehát kettős garancia alapján joggal remélhetjük, hogy az 1936. évi törvények között a megfelelő új közjegyzői rendtartás is helyet fog foglalni, kiemelve ezt az intézményt a felemás alkotásoknak a valódi hivatásszerű működést bénító sorából s odahelyezve azt, ahova a modern jogállamok külföldi példája szerint is méltó, a rendeltetésüket maradéktalanul betöltő modern jogintézmények közé.

A reform előkészítésének munkájával párhuzamosan fontos feladat hárul a magyar közjegyzői karra is. Természetes kötelessége volt mindenkori a karnak, hogy a jogkereső közönségnek minél becsületesebb, minél megbízhatóbb és minél értelmesebb

szolgáltatásokat nyújtson. A reformelőkészítési munkálatok erejének fokozása s lendületének emelése céljából a karnak most ezekre a szempontokra különös figyelmet kell fordítania, hogy ezáltal az intézmény népszerűsítésének fontos célját szolgálva, a reform jogszolgáltatási érdekből való mielőbbi megvalósításának szükségességét az érdekelt szakközvélemény előtt minél nyomatékosabban igazolja. Általánosságban is, de ennek a közremunkálkodásnak hatékonysága érdekében is: különösen féltő pedantériával kell tartózkodni a bármily irányú kilengésektől; a jogi készütséget fokozni kell az elmélet és a gyakorlat állandó figyelemmel kísérésével s minden vonalon érvényesíteni kell azt a puritán közjegyzői mentalitást, amely a kar munkásságának különleges jelentőséget ad s a jogkereső közönség előtt a közjegyzői munka iránt való rokonszenvet lényegesen fokozza.

Egészen felesleges talán arról szólnunk, hogy a „*Kir. Közjegyzők Közlönye*“, amely ezzel a számával alapításának 41-ik évében — a néhány évi időközi szünetelésre tekintettel — XXXV. évfolyamába lép: a maga részéről is minden jóra való készségével és erejével fog résztvenni ezután is a magyar közjegyzői intézmény modernné fejlesztésének s az ezt célzó új közjegyzői rendtartás mielőbbi megalkotásának munkájában, aminthogy a reform szükségességét bőségesen és szakszerűen indokoló cikkek és közlemények természetesen elsősorban is ennek a közlőnynek hasábjain láttak napvilágot. Azt is szükségtelen hangsúlyoznunk, hogy emellett nemcsak minden közjegyzői közérdekű, hanem általános jogszolgáltatási kérdések megvitatására is a közlőny hasábjai mindenkor rendelkezésre fognak állani, aminthogy s ezt némi jogos megnyugvással állapíthatjuk meg, céltudatos törekvéseink eredményeként sikerült ennek a közlőnynek részére a magyar jogi szaklapok sorában elismert helyet biztosítani nemcsak a magyar közjegyzői kar illusztris tagjainak, hanem a magyar jogtudomány legkiválóbb elméleti és gyakorlati munkásainak megszólaltatásával.

Következésképpen vallott álláspontunknak megfelelően a magyar jogszolgáltatás céljainak szolgálatában a jövőben is különös figyel-

műnkre fogjuk méltatni a magyar jogszolgáltatás másik fontos tényezőjével a magyar ügyvédséggel való megértő és harmonikus együttműködést, beleértve az ügyvédség súlyos helyzetén való javítás minden irányú eszközeinek támogatását s ebben a keretben különösképen nem fogjuk elhanyagolni a jövőben sem: meg nem szűnő, sőt lehetőleg fokozódó erővel folytatni általános jogszolgáltatási, ügyvédi és közjegyzői érdekből, ennek a közlönynek hasábjairól nagy lendületre emelt küzdelmet, a magyar jogrend első számú közellensége, a jegyzői magánmunkálatok megszüntetése végett. A legközvetlenebb, állandó tapasztalataink nyomán ezuttal is hangsúlyozott kifejezést adunk annak a megdönthetetlen meggyőződésünknek, hogy a magyar jogrend épületét tökéletessé kiépíteni mindaddig nem lehet, amíg most már minden elfogadható jogszolgáltatási indok nélkül, tisztán politikai okokból — a jogszolgáltatás egyik igen fontos területének, az okiratszerkesztésnek legjelentősebb része laikus kontárok kezében van; — amíg éppen az anyagi javak és kultúra nézőpontjaiból gyenge, a megfelelő jogvédelemre tehát leginkább reászoruló osztály van elzárva attól, hogy jogügyleteik rendezésénél a szakértői közreműködést vegye igénybe. Az állami jogrend és jogszolgáltatás vitathatatlan érdekeit szolgáljuk tehát ennek a kérdésnek mindaddig s minél fokozottabb erővel való nyilvántartásával, amíg a kérdés megnyugtató s nyugateurópai államiságunkhoz megfelelő megoldást nem nyer.

Azzal az indokolt reménységgel indítjuk tehát útjára ennek a közlönynek XXXV. évfolyamát, hogy az 1936. év anyai balszerencse s oly sok szenvedés után, a még mindig feltörekvő, nyilván imperialista érdekeket szolgáló rosszindulatot s a civilizált világ elpusztítására hadba szállott gonosz erőket valamennyire le fogja fékezni s elkövetkezik egy jobb kor hajnalhasadása, amelyben békésebben, nyugodtabb atmoszférában s így eredményesebben lehet szolgálni a tűrhetőbb gazdasági helyzet biztosításának, a jogrend kiépítésének, ebben a jogintézmények s ezek között a közjegyzői intézmény tökéletesítésének nagyfontosságú céljait.

Lemondás az ideiglenes tartásról.

Irta: *Krenner Zoltán dr.*

„Egészen téves a közjegyzők ama felfogása, hogy a házasság megkötése előtt, vagy a házastársak együttélése idején létesített szerződésbe az ideiglenes nőtartásról való *lemondást* is felveszik“ — mondja előző fejtegetéseinek eredményeképpen Tóth György dr, kuriai bíró a Kuria P. III. 5558/34. számú ítéletéhez fűzött reflexiói során, s a feltett kérdésre: az 1886. évi VII. t. c. 22. §. a. pontjában megszabott házassági szerződésben a nőtartásról való lemondás szabályozható-e? szerinte „kétséget kizáró határozottsággal csak az a helytálló felelet, hogy sem a házasságra lépés előtt, sem a házasság megkötése után a *házasság jogi fennállása idejére* a nőtartásról joghatályosan lemondani nem lehet“ — s ehhez csillag alatt hozzáfűzi, hogy „a végleges nőtartásról való lemondás joghatályossága is megtámadható, ha az a lemondás a házassági életközösség megbomlasztása előtt keletkezett“.¹ Tehát:

sem a házasság jogi fennállásának idején érvényesíthető ideiglenes, sem pedig a házasság megszűnése esetén érvényesíthető végleges nőtartásról történt lemondás nem joghatályos, ha a lemondás a házasság megkötése előtt vagy annak fennállása alatt történt s mert ez a lemondás közokirati kényszer alá esik

a házassági szerződésben a nőtartásról való lemondás nem szabályozható.

A jegyesek és házastársak közokiratban létesített — a bírói ítélettel azonos jogkövetkezményű — szerződéses megállapodásainak hozzáférhetetlensége (feltéve, hogy a megállapodások a közrendbe nem ütköznek) ha azokat — helyesen — autonom akarat-elhatározás következményeiként tekintjük, a bírói beavatkozást kizárják, egyéb okokon kívül azért is, mert a közokirati hitelességben rejlő jogbiztonság nem bírja ki a váltakozó tényállások mérlegelésével létrejött incidentális döntésekkel teremtett jogbizonytalanság okozta megterhelést. Ezt Kolosváry professzor² lucidus és emelkedett szempontokat érvényre juttató tanulmányában meggyőzően bizonyította, mégis a lezártak hitt vitát dr. Nyeviczkey Zoltánnak érteke-

¹ Magyar Jogi Szemle XVI. évf. 178. lap.

² Közjegyzők Közlönye XXXIV. évf. 345 s köv. l.

zése³ feltámasztja s kötelességünké teszi a kérdés gyökerétől elinduló vizsgálatot, bár a szerződési-autonomia vitathatatlan válsága és a tartásdíj-kötelezettségnek „a közjegyzői okiratok — egészen szűkkörű — perspektívájából való szemlélete“ közötti összefüggés kierőszakoltsága felmentést adna a további vitatkozás elkerülésének vádjá alul.

A különböző nézőpontokból történt szemléletek után a leegyszerűsített kérdés ez marad: a nőtartásról a házasság jogi fennállása előtt vagy alatt történt lemondás joghatályos-e és a kérdést nem-egészen eldöntő ítélet a jog alkalmazás szempontjából aggálytalan-e?

A házastársi tartás — nőtartás — alaptétele: a férj köteles feleségét eltartani, a házastársak közötti jogegyenlőség és viszonyosság fokozatos elismerése alapján s a nő házon kívüli kereseti lehetőségeinek ugyancsak fokozódó szaporodása folytán kölcsönös kötelezettséggé fejlődik (férjtartás) s a tartási kérdéseknek a nő oldaláról történő egyoldalú eldöntését megszünteti. Az alaptétel maradék nélküli elismerése a korábban a curiai döntésekben gyakrabban megnyilatkozott és túlhajtott nővédelemben mutatkozott meg, mely azonban ma éppen olyan anakronizmus, mint az a megállapítás, mely szerint „a Kuria gyakorlatában a nő védelme a mai házasság belső természetéből foly, mert a gazdaságilag függő helyzetben levő nő nem dobható ki minden segély nélkül a mai megélhetési nehézségek között a tülekedő életbe“.⁴ Az egyenlő jogokat elnyert nő ma már minden szerződési megállapodását a kötelezettség vállalás vagy lemondás jogi hatásainak áttekintése után létesíti, s inferiorisabb helyzetben nincsen sem a gazdasági függőség, sem a tülekedő élet megélhetési nehézségei szerint sem. A jövőben érvényesíthető igényei mértéke és tartama tekintetében éppen úgy tájékozódott, mint a lemondás következményei tekintetében s lemondása elvileg éppen úgy nem támadható meg, mint ahogyan „a család zárt körén belül az erkölcsi és jogi közösség együttműködésében“⁵ eleve nem zárhatják ki a lemondást, annál is inkább, mert az érvényben levő tételes rendelkezések egyenesen lehetővé teszik a lemondást.

A nőtartás *ideiglenes* ha a házasság fennáll és *végleges* ha a házasság megszűnt; a házasság fennállása alatt az tesz különbséget hogy a házastársak együtt vagy külön élnek. Ennek megfelelően:

³ Magyar Jogi Szemle XVII. évf, 15 s köv. l. „A nőtartásdíjak kérdése és a gazdasági válság“.

⁴ ⁵ Tóth György idézett cikkéből.

1. a házasság fennállása és az együttélés tartama alatt a férj köteles feleségét, a törvényes gyakorlat szerint, természetben eltartani, az erről való lemondásnak gyakorlati jelentősége nincsen és ezért megbeszélés tárgya sem lehet.

2. A házasság (jogi) fennállása és a házastársak különélésének tartama alatt a nőtartás szempontjából megkülönböztető tények: van-e folyamatban a házastársak között bontó vagy válóper, és e perben bírói határozat mondotta ki a különélést, vagy pedig a házastársak az életközösséget megszakították bontó vagy válóper indítása nélkül.

Ha a bontó vagy válókereset be van adva és a bíróság elrendeli az ágytól és asztaltól való különélést, a nőtartást — kérelemre — *ideiglenesen* megállapítja a házaspár vagyoni és kereseti viszonyaihoz mérten s „a törvény felhatalmazza a bírót arra, hogy a fennforgó körülményekhez képest a férjet csupán mérsékelt tartásra kötelezze nejével szemben, sőt, hogy azt a női tartás kötelezettsége alul teljesen fel is menthesse“⁶ (jegyezzük meg, hogy a házasság jogilag még fennáll!) vagyis egybehangozóan dönthet a házasság megkötése előtt vagy a házasság fennállása alatt létrejött házassági szerződésnek azon autonom rendelkezésével, mely szerint a nő tartási igényéről lemondott, így dönthet annak dacára, hogy a házasság jogilag fennáll s „a házasságból folyó jogot kívánja érvényre juttatni a házasság jogi fennállása alatt“ és *így dönt a nő vétlen volta esetében is*. A bírói rendelkezés el kell, hogy ismerje a házassági szerződés érvényességét, a felek rendelkezéseinek hatályosságát.

Ha a bontó vagy válókereset nincsen beadva — a házasság jogilag fennáll — de a házastársak a házassági életközösséget megszüntették, a férj nőtartási kötelezettsége alapján a nő vétlensége esetén igényelhet ideiglenes tartást. Kérdés, hogy ennek az ideiglenes tartásnak mértéke és tartama tekintetében — mely a lemondás hatályosságának kérdését is eldönti — a házassági törvénynek rendszerbelileg ugyanazon fejezete alá tartozó 92. vagy 102. szakaszát kell alkalmazni? Tudjuk, hogy a H. T. nem szabályozza az autonom különélés esetén az ideiglenes nőtartás kérdését határozott rendelkezéssel, s ezért a kérdést a hermeneutikai szabályok felhívásával kell megválaszolni és arra való utalással, hogy a H. T. árnyéktalan elválasztó vonalat húz (a vétlenség rele-

⁶ Házassági törvény (1894. XXXI.) indoklása 223 lapon.

vanciája nélkül) a bíróilag elrendelt különélés tartamára szóló ideiglenes nőtartás és a 92. §-ban rendezett végleges nőtartás között a különböző szabályozásnál a hangsúly a tartás ideiglenes vagy végleges jellegén van, s nem a házasság jogi fenn vagy fenn nem állásán, és ha az autonom és autoritativ különélés szerint az ideiglenes tartás eltérő jogi szabályozást igényelne, úgy az ebben, az anyagot kifogástalanul elrendező, törvényben megtörtént volna, — éppen ezért kétségtelen, hogy a nem bíróilag elrendelt különélés alatt a tartás mértékére és tartamára s az arról való lemondás hatályosságára a H. T.-nek az ideiglenes tartást szabályozó 102. §-át kell alkalmazni mert a törvény a különélés önkéntes vagy kényszerű jellege között nem differenciál.

Az alkalmazandó 102. §. értelmében — a tartás kisegítő természetét aláhuzva — az ideiglenes tartás a házaspár vagyoni s kereseti viszonyaihoz mérten állapítandó meg s a *férj e tartás alul fel is menthető.*

Figyelembe véve, hogy a „törvény a tartást akként szabályozza, hogy azt a véltlen nő számára csak in subsidio állapítja meg“⁷ s így elvileg lehetséges, megengedett és nem contra bonos mores et contra legem történik a házasság jogi fennállása alatt a házasságból folyó tartási jog igénybevételéről való lemondás,⁸ mert ezzel adaequat szólhat a bírói döntés, a lemondást és annak hatályosságát elismerve, — figyelembevéve továbbá hogy az ideiglenes tartásra való jog ennél fogva nem *feltétlen*, az a véltlenség dacára is nem minden esetben érvényesíthető, a házasság jogi fennállása idején és esetén is a férj tartási kötelezettsége nem kivétel nélküli szabály, a kivételt a házastársak előre is statuálhatják a lemondás tényével: kétségtelen, hogy „a házasság eme közérdekű védelme követeli, hogy a házassággal szoros kapcsolatban levő tartás is elvonva maradjon a házaspár jogilag ható rendelkezése alul a házasság tartamára“⁹ tétel merev s nem egyezik az egyedül alkalmazható s a H. T. 102. §-aként érvényben levő jogszabállyal, mert ha a tartás alul a férj felmenthető, ezt a felmentést a nő is megadhatja, akár a házasság előtt, akár a házasság után.

De az álláspont megerősítéséül a H. T. 92. §-ának indoklására való hivatkozás sem helytálló, nemcsak azért, mert az elmondottak szerint csak a 102. §. alkalmazható, hanem mert a 92. §. indoklása álláspontunk mellett bizonyít.

⁷ H. T. indoklása 204 lap.

^{8 9} Tóth György id. cikke.

Tóth György dr. az indoklás szövegéből idézve „a házasságban élő hitvestárs a tartásról... a férj javára le nem mondhat“, elmulasztja az indoklást követően a képviselőház igazságügyi bizottsága által eszközölt módosítás indoklását is idézni¹⁰: „a törvényjavaslat szövegét (tehát a Tóth György által idézett indoklással megokolt szöveget) oly értelemben változtatta meg a bizottság, hogy a házastársaknak a tartásra vonatkozó *egyezkedési joga*, kapcsolatban a nő lemondási jogával, *ne legyen a per megindítása utáni időre korlátozva*. Nincs elegendő nyomatékos indok arra, hogy a házastársaknak ez a joga ne legyen érvényesíthető *a felbontási per tényleges megindítása előtt*“, ezzel a kiegészítéssel, mely az állami akarat — a törvény — létrejöttének okát képezi, határozott és indokolt a tartásról való lemondás hatályossága a házasság megkötése előtt vagy az együttélés idején, a „házassági életközösség megbomlása előtt“, az egyezkedési jog, az ideiglenes nőtartásról való lemondás, nincs korlátozva a bontó per megindítása utáni időre, azt a felbontási per tényleges megindítása előtt, tehát a házasság jogi fennállásának ideje alatt is, gyakorolni lehet, a házaspár szerződési autonomiájának a társadalom erkölcsi felfogásában — ezt a törvény is vetíti — nincs át nem törhető korlátja. Az a közjegyzői okiratba foglalt házassági szerződés, mely a most előadottak értelmében készült, a közjegyző helyes felfogásának eredménye.

3. A házasság megszűnése esetére való tartás tekintetében a szabad-egyezkedés kérdése és a nő lemondásának hatályossága nem vitás.

De, minthogy a H. T. 92. §., mely a végleges tartásról való lemondást hatályosnak elismeri, Tóth György dr. szerint ellentétben van a Mjtv. V. fejezetével, mely a Kuria aggályos ítéletének támogató érvéül az idézett cikkben felhozott, érinteni kell a Mjtv. rendelkezését és annak indoklását. Mert bár a Mjtv. szerint a rokonok eltartási kötelezettségének természeti és erkölcsi indoka az egymástól származás tényében rejlik s valamennyi rokont az eltrartás kötelezettségében megelőzi a házastárs, minthogy valamennyi családjogi kapcsolat között a házasság a legbensőbb és egyúttal minden egyéb családi kötelék alapja és forrása s bár az eltartási kötelezettség célját hiúsítaná meg, ha a jogosult az eltrartáshoz való jogról a jövőre nézve lemondhatna, mert a vérségi

¹⁰ Igazságügyi bizottság javaslata 21. lap.

kötelezettség parancsszavát és az újbóli tartást később nem lehetne megtagadni,¹¹ s ezért az eltartáshoz való jogról a jövőre lemondani nem lehet, mégis a Mtjv. a természetes atya tartási kötelezettsége megváltásának lehetőségét elismeri, s a lemondás érvénytelenségét az elvált nőre sem alkalmazza, „akit családjogi kötelék nem fűz többé férjéhez s aki a H. T. 92. §. értelmében a *tartásról lemondhat*“. A tartásról való lemondás nem abszolút tilalom, átléphető akadály s így de lege ferenda sincs komoly aggodalomra ok a házastársak szerződési autonomiájának vitássá tett kérdésében az irányváltatásra, a Kuria anticipálása indokolatlan, e szempontból is a házasság megszűnése esetére történt lemondást akkor is hatályosnak kell elismerni, ha ez a lemondás a házasság jogi fennállása alatt történt.

Érvényben levő jogszabály tehát: az ideiglenes és végleges nőtartásról a jegyes vagy feleség joghatályosan lemondhat.

A jegyesek és házastársak szerződési szabadságának elismerése érdekében irt, ezek a sorok semmiképen sem akarják a Kuriának a házasság erkölcsi jelentőségének fokozásáért kifejtett magasztos és nemes törekvését disszkuszió tárgyává tenni. Bár a házasság minden áron való fenntartása, a feldultsági fokozatok megállapítása s a *compensatio culpae* elvének keresztülvitele igénytelen véleményünk szerint a házasság intézményének erkölcsi céljait nem szolgálja. Az asszony hűtlensége dacára a házasság jogilag fennmarad, mert az életközösség megszakitását a férjnek idegen nővel folytatott viszonya okozta s ezzel szemben a házasság jogilag is megszűnik, mert a férj sértő szavakkal illetve a távollétében és tilalma dacára rokonainak élelmét nyújtó asszonyt. Felrajzanak előttünk a kérdések, vajjon mennyivel előnyösebb — az erkölcs szempontjából — az a fokozatilag a kívánt mértékig fel nem dult házasság fenntartása, mely a házastársakat jogilag együtt tartja házassági „kötelékben“, tényleg azonban különélésre kényszeríti s házasságon kívül született gyermekek számát szaporítja, mennyivel jobb az ideiglenes tartásról való lemondás hatálytalansága, holott ez talán a házasságkötésnek a H. T. 39. §. alá nem tartozó feltétele vagy megkötésének lehetősége s talán a házasságon kívül született gyermek siralmas társadalmi helyzete megjavításának egyedüli módja, mennyivel biztosítja jobban a „gazdaságilag függő helyzetben levő nő“ boldogulását a házasságra lépés

¹¹ Mtjv. indokolása.

előtt megfontoltan eszközölt joglemondás, mint annak hatálytalansításával kieroszakolt „kegydíj“.

A jog alkalmazás általános szempontjaiból is aggályos az az ítélet, mely szerint a házasulandók vagy a házasfelek az ideiglenes tartást kizáró szerződést nem köthetnek. Ennek az ítéletnek az ellenkezője a jogszabály: a nő a tartásról lemondhat (H. T. 92. §). Mi a hagyományos tétel hivei vagyunk s szilárd konzervatív álláspontunk van, mely szerint a bíró a jognak feltétlenül alá van rendelve, helyesnek azt a jogalkalmazási módszert tartjuk, mely a gyakorlati élet által felvetett összes kérdéseket a jogi kutfőkben kifejezést nyert állami akaratnak megfelelően dönti el, mely az autoritativ kinyilvánított állami akaratot a magánjog összes gyakorlati eseteire helyesen alkalmazza s nem vagyunk hivei a Gényféle szabadjogi iskoláknak s „*libre recherche scientifique*“-nek. Nem arra gondolunk, hogy a bíró a jog alkalmazásánál az egyes alkalmazandó jogszabályoktól soha el ne térhessen és a döntésre kerülő esetet valamely jogszabály alá subsummálni tartozik, hiszen ez Shylock ítéletéhez hasonlítana, de arra sem gondolunk, hogy a jogélet esetei és a jogszabály tényálladécai közötti inkongruencia szabad bírói döntést eredményezzen.

A jogalkalmazásnál az analogia legis vagy az analogia juris megengedett; akármelyiket alkalmazzák is, az ideiglenes tartást kizáró szerződés-kötési tilalom nem indokolható. A jog felállít értékeléseket s a ténykérdés, valamint a jogkérdés tekintetében az értékelésekhez alkalmazkodni kell s ha nem állít fel közvetlenül értékeket, közvetve utalhat bizonyos értékekre és a bíró morális értékelésére; ennek legfőbb mértéke az az elv, hogy minden törvény legfelsőbb értéke a jogélet rendezése, a rendezetlen helyzetek megszüntetése és az ellentétek kiküszöbölése: a végleges, az élet nyugalmát biztosító tartásról lehet, az efemer értékű ideiglenes tartásról nem lehet lemondani? Az ilyen közvetlen értékelés túlhajtása szubjektívizmus az ítéletben, mint például az indokolatlan nővédelem; ennek a közvetlen és önálló értékelésnek korlátja a tételes (valóságos) jog értékelése: a nő a tartásról lemondhat. A törvényhozó független értékelése, mely a tartásról való lemondást nem korlátozza a per megindítása utáni időre és a bíró értékelése, mely a lemondást a házasság megszűnése esetére lokalizálja, különbözik, pedig a bírót köti a törvényhozói értékelés és a jogbiztonságához fűzött általános értékelés. A tételes jog¹² szilárd fo-

¹² Dr. Fürst: A magánjog szerkezete.

galmában rejlő biztonsági érdeket is értékelni kell s azt a biztonságot is, mely a közjegyzői okiratba foglalt szerződéses megállapodás nyújt.

Mi azt a kérdést, hogy a házasulandók az ideiglenes tartást kizáró szerződést köthetnek, igenlegesen döntjük el s azt a hat évtizedes, a birói gyakorlattal nem ellenkező, felfogást, hogy a tartásról való lemondást a házasság megkötése előtt, vagy a házasság-
felek együttélése idején létesített szerződésbe felvesszük, követjük, amíg jogegységi határozat vagy más érvényes jogszabály ellenkező tételt fel nem állít.

Közlemények.

Antal István dr. államtitkári beiktatása. *Lázár* Andor dr. igazságügyminiszter ez évi január hó 7. napján ünnepi keretek között iktatta be hivatalába *Antal* István dr.-t, az igazságügyminiszterium új politikai államtitkárát. A nagy tanácskozó teremben összegyűlt tisztviselői kar előtt köszöntötte *Lázár* Andor igazságügyminiszter az új államtitkárt, aki a miniszter szavai szerint a változó politikai élet teréről jött az igazságügyminisztériumba, amely nyugodt elmélyedést igénylő, mindig a dolgok lényegét kereső komoly munkának a felszentelt hajléka. A jelenlegi viharos idők közepette — mondta az igazságügyminiszter — nehéz feladatok várnak az igazságügyminiszterre és annak munkatársaira. Nemcsak a szoros értelemben vett igazságszolgáltatási és igazságügyi kérdéseknek helyes megoldására kell törekedniök, hanem úgy a miniszternek, mint munkatársainak főfeladatuk, hogy a jognak azt a magas és fontos szerepét, amely a társadalmi és állami élet rendezését, továbbá a társadalmi és állami élet harmóniájának megteremtését célozza, az állami élet minden terén igyekezzenek érvényesíteni és ekként megakadályozni azt, hogy ellentétes irányú intézkedések, ellentétes elvi alapon álló mozgalmak keletkezzenek, amelyeknek végső eredménye: kaosz az állami és a társadalmi életben.

Antal István dr. államtitkár a miniszter üdvözlő szavait megköszönve, ígéretet tett arra, hogy a miniszternek odaadó és hűséges munkatársa s a tisztviselő karnak megértő, együttérző, a közös nagy munkából a maga részét becsülettel kivenni óhajtó kollégája lesz. Tisztában van azzal, hogy az igazságügyminisztérium falai között csak egy politika jogosult, az egyetemes nemzeti politika,

amelynek alapja, lényege, célja és értelme a független Magyarország, illetőleg annak töretlen keretei között élő magyar nemzetállam és a nemzetállam alapjain álló öncélú magyar nemzet. Ekként új feladat körében nemcsak szorosán véve jogász tevékenységet végez, hanem az egyetemes magyar nemzeti politika nagy ügyét is fogja szolgálni, sőt csak addig végez a szó nemes és tiszta értelmében felfogott jogász munkát, ameddig ez a munka nem akadályozza, hanem előmozdítja a nagy nemzeti célok elérését.

Címadoományozás. A kormányzó bölöni *Mikó* Ferenc dr. igazságügyminiszteri osztályfőnöknek az államtitkári címet adományozta. *Mikó* Ferenc dr. hosszú évek óta vezetője az igazságügyminisztérium elnöki osztályának, amelynek ügykörébe tartoznak a kir. közjegyzők kinevezési és áthelyezési ügyei is. E vonatkozásban bő alkalma volt a közjegyzői karnak megismerni *Mikó* Ferenc dr. kiváló személyes tulajdonságait, előzékeny úri modorát s a közjegyzői kar iránt érzett őszinte jóindulatát és rokonszenvét. Nagyértékű munkásságának legfelsőbb méltánylásáról a magyar közjegyzői kar is osztatlan örömmel vesz tudomást.

Magántanári képesítés. A magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszter *Matheovics* Ferenc dr. vámosmikolai kir. közjegyzőnek a pécsi Erzsébet tudományegyetem jog- és államtudományi karán a „nemzetközi munkajog“ című tárgykörből való magántanári képesítését jóváhagyta és megerősítette.

Változás a budapesti törvényszék polgári tanácsbiráinak beosztásában. A budapesti törvényszék elnöke a 21. számú polgári felfolyamodási tanács vezetésével *Medzihradszky* Jenő tanácselnök helyett *Moldoványi* Istvánt, a törvényszék másod elnökét bízta meg. A 21. számú tanács keretében — a mintegy 1000 ügydarabot kitevő hátraléokra tekintettel — egy altanács is fog működni, amelynek elnöke *Weidinger* Géza tanácselnök lett. A 21. számú tanács intézkedik tudvalevően — javarészből végérvényesen — a közjegyzői gyakorlatot súlyosan érintő telekkönyvi, ingatlan végrehajtási és örökösödési eljárási ügyekben is. Az eddig *Medzihradszky* Jenő által irányított tanács határozatai, őszintén megállapíthatjuk, általánosságban helyeslő megnyugvással nem mindenben találkoztak, mert azok bizonyos eredetiségre való törekvés érdekében a jogszabályok intencióit sok esetben figyelmen kívül hagyták. *Medzihradszky* Jenő különben a *Moldoványi* tanácsban marad továbbra is, mint előadó bíró.

Az ingatlan ügynökök szerződéseik kötésére és telekkönyvi beadványok benyújtására nem jogosultak. Az igazságügyminiszter 36276/1935. I. M. szám alatt a következő rendeletet bocsátotta ki: „1. §. A 60000/1921. F. M. számú rendelet 230. §-a alapján ingatlanok forgalmának közvetítésére kapott engedély nem jogosítja fel az engedélyest arra, hogy adásvételi ügylet megkötéséről szerződési okiratot készítsen, vagy a telekkönyvi hatósághoz vagy más hatósághoz beadványt szerkesszen. — Az előbbi bekezdés tilalma alól nem mentesít az sem, ha a szerződéshez korábbi rendelkezés alapján megfelelőnek nyilvánított iratminta használtatott fel. — 2. §. Jelen rendelet kihirdetésekor lép hatályba. — Hatálybalépésével a 60000/1921. F. M. számú rendeletnek mindazok a rendelkezési hatályukat veszítik, amelyek a jelen rendelettel ellenkeznek. Budapest, 1935. évi december hó 9-én.“

Telekkönyvi ügykezelési hibák a budapesti központi járásbiróságnál. A hagyatéki bíróság ugyanabban az épületben elhelyezett tkvi hatóságot a jogerős hagyaték átadó végzésben megkeresi az iránt, hogy a tulajdonjogot a hagyatéki ingatlanokra, valamint a külön okirattal elajándékozott ingatlan jutalékra kebelezze be. Ügykezelési hiba természetesen az is, hogy a hagyatéki bíróság a külön okiratot nem tette át a tkvi hatósághoz, különlegesen bürokratikus s bizonyos fokú nagyképűséget nem nélkülöző felfogásra vall az, hogy a tkvi hatóság 53631/1935. tkvi szám alatt végzést hoz, amelyben a hagyatéki ingatlan jutalékra a tulajdonjog bekebelezését elrendeli, ellenben a megkeresésnek „ez meghaladó B. 9. sorszám illetőségre vonatkozó tulajdonjog és hasznélvezeti jog bekebelezésére vonatkozó részét feljegyzés mellett elutasítja, mert az ajándékozási szerződés hiteles kiadmánya ide áttéve nem lett.“ Talán egyszerűbb lett volna egy altisztet felküldeni a második emeletre, ahonnan kettő perc alatt lehözta volna a hiteles kiadmányt, mint az érdekelt félnek majdnem egy délelőtti idővesztést okozni az által, hogy a hagyatéki bíróságnál a kiadmány áttételét kieszközölje. Egyszerűbb eljárás lett volna, éppen azért választották helyette a kevésbé egyszerűt, a liberális ügykezeléssel inkább nem kongruálót. — Már több ízben kifogásoltuk, hogy ugyanez a tkvi hatóság végzéseiben csupán a telekkönyvi betét és helyrajzi számokra hivatkozik, ellenben a felek neveire nem. Ez az egy-két szó leírásának mellőzésében nyilvánuló takarékoskodás időt és munkát ró az ügyvédekre és közjegyzőkre, mert

ekként esetenként kell a telekkönyvből az érdekelt felek nevét megállapítaniok.

Amit a törvényszéki elnök el nem számolhat. A kir. közjegyzők tudvalevően kötelesek ügykönyvüket és annak másolatát minden év elején az illetékes törvényszéki elnöknel bemutatni. Az egyik kir. közjegyző ennek a kötelezettségének a törvényszéki elnök nevére, azonban elnöki minőségének feltüntetésével címzett csomagban vélt eleget tehetni. Nem kis meglepetésére a csomag visszaérkezett azzal, hogy a címzett „nem fogadta el“, később jött egy értesítés a közjegyző címére, amelyben szigorú hangon azt közli az elnök: „Nevemre küldött csomagokat az itteni postahivatal magánküldeménynek tekinti s ez után kézbesítési díjat követel, amit én ellátmányom terhére *elszámolni nem tudok* s az ily csomagok átvételét *megtagadom*.“ Mi is lehet vajjon az a horribilis összeg, amelyet az elnök elszámolni nem tud s amiért ide-oda utaztatja az ügykönyvet, okozván hiábavaló munkát és költséget: a postadíjszabás szerint vidéken 10 kg-ig terjedő csomagok kézbesítési díja 20, írd és mondd húsz fillér!

A kiadóhivatal közlése. Ezuttal is utalunk az országos egyesület legutóbbi közgyűlésének arra a határozatára, amely szerint a *közjegyzőjelöltek a közlönyre évi 10 pengővel* fizethetnek elő s nyomtatékosan felhívjuk a jelöltek figyelmét arra, hogy ezt a kedvező fizetési lehetőséget kihasználva a közlönyre minél számosabban fizessenek elő. Ugyancsak a közgyűlés határozatahoz képest mindazon tagjainknak kénytelenek vagyunk a közlöny további küldését beszüntetni, akiknek tagdíjhátralékuk a folyó (1936) évi 30 P tagdíjjal együtt a 100 P összeget meghaladja és ezen hátralékuk törlesztését legalább havi 5 P részletekben haladék nélkül meg nem kezdik. 20 ilyen tagot a pénztáros külön ajánlott levélben is felszólított s ezt a felhívást, amelyet egyébként a többi hátralékoshoz is intézünk, ezuttal is megismételjük. (Üres csekklapok minden postahivatalnál kaphatók; a befizetések az egyesület 41951 postatakarékpénztári csekkszámújára eszkozlendők.)

Közjegyzőhelyettesként ajánlkozok kilenc évi helyettesi gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal, német nyelvjogositvánnyal szerény igényekkel Horváth Endre dr. Szentendre, Kossuth Lajos-utca 12.

Megbízható gépirónó tíz évi közjegyzői irodai gyakorlattal, gyorsírásban is jártas, azonnali belépésre állást keres vidékre is. Cím: Stumpf Julianna, Budapest, VI., Szinyei Merse-utca 5. III. 25.

Rendeletek:

196653/1935. P. M. sz. Az idegen államok pénznemeiben megállapított értékeknek az illetékek, továbbá a forgalmi adók megállapítása szempontjából pengőértékre történt átszámítása.

36842/1935. I. M. sz. A szabadságvesztés büntetésre ítélték vagy az egyébként letartóztatottak részére polgári ügyben elrendelt kézbesítések szabályozása.

31555/1935. I. M. sz. A cégtulajdonos, vagy cégtag halála esetében a jogutódnak a cégjegyzékbe bejegyzése.

2877/1935. P. M. sz. A régi osztrák és magyar koronára szóló tartozások és követelések rendezése tárgyában 1928. évi május hó 26-án Budapesten kelt magyar-csehszlovák egyezmény becikkelyezéséről és az ezzel kapcsolatos rendelkezésekről szóló 1930: XVII. t. c. 4. §-ának második bekezdése alá eső magyar követelések után térítendő kamatok megállapítása.

2875/1935. P. M. sz. Az 1930: XVII. törvénycikkbe iktatott, a régi koronartartozások és követelések rendezéséről szóló magyar-csehszlovák Egyezmény alapján jogerősen megállapított magyar követelésekre folyósítandó előleg tárgyában.

36276/1935. I. M. sz. A földbirtok helyesebb megosztását szabályozó rendelkezésekről szóló 1920: XXXVI. törvénycikk végrehajtásához szükséges részletes szabályok tárgyában az 1921. évi június hó 14-én 60600/1921. F. M. szám alatt kiadott rendelet módosítása.

39726/1935. I. M. sz. A bírósági letétnyilvántartási naplók és a bírói letétnaplók vezetése.

10900/1935. M. E. sz. A külfölddel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való befizetéséről szóló 6900/1931. M. E. számú rendelet hatályának további meghosszabbítása.

10910/1935. M. E. sz. Az aranyban teljesítendő fizetésekről szóló 410/1932. M. E. számú rendelet hatályának újabb meghosszabbítása.

3100/1935. P. M. sz. A külfölddel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való befizetéséről szóló 6900/1931. M. E. számú rendeletben megszabott letéti kötelesség mérvének megállapítása.

1098/1935. B. M. sz. A kihágások elbírálásának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 920/1935 B. M. számú rendelet kiegészítése.

6633/1935. B. M. sz. A m. kir. belügyminiszter és a m. kir. igazságügyminiszter által a kihágások elbírálásának gyorsítása és egyszerűsítése tárgyában kiadott 920/1935. B. M. számú rendelet, továbbá az 1098/1935. B. M. számú kiegészítő rendelet végrehajtása.

Jogi- és illetékügyi irodalmi szemle.

Magyar Jogi Szemle. (XVII. évfolyam 1. szám) Finkey Ferenc korona ügyésznek, a magyar büntetőjog e kiváló művelőjének a büntető parancsról írott cikke vezet be ennek a számnak gazdag tartalmát. Folytatólag Tóth György dr. a kir. Kuria különlegesen nagymérvű jogirodalmi tevékenységet kifejtő kiváló bírása írt cikket. A hűtlen elhagyás, mint a H. T. 80. §. a) pontja alá vont bontóok címen s a cikk végső következtetése az, hogy a család társadalom és állam fenntartó jelentőségére való különös tekintettel is a H. T. rendszerében a hűtlen elhagyás és külön élés a H. T. 80. §. a) pontja alá vonható bontóoknak s ebben a keretben folyamatos bontóoknak nem minősíthető. Zsoldos Benő dr. Adósfogság a magyar jogban címen írta a következő cikket, majd

Nyeviczkey Zoltán dr. ügyvéd A nőtartásdíjak kérdése és a gazdasági válság című cikkében polemizál Kolosváry Bálint dr. egyetemi tanárnak, a magyar magánjog egyik legkitünőbb művelőjének a Kir. Közjegyzők Közlönye 1935. évi 9. számában megjelent különleges értékű és jelentőségű cikkével. Ezzel a polémiával a Kir. Közjegyzők Közlönye jelen számában Krenner Zoltán dr. tollából külön cikk foglalkozik, amelynek álláspontját mindenben osztjuk s ekként ehhez a polémiához ezuttal hozzászólni nem kívánunk. Külön cikket Jablonkay Géza dr. és Istvánffy László dr. írtak még ebbe a számba, amelyben még a Szemle, Kritikai szemle, Irodalom és Előadások sok közleményét olvashatjuk.

Polgári Jog. (XII. évfolyam 1. szám) Bőséges tartalommal, 80 oldalon jelent meg ennek a nivós szaklapnak legújabb száma, amelybe külön cikket Beck Salamon dr., Tunyogi Szücs Kálmán dr., P. T. és Munkácsi Ernő dr. írtak. Tunyogi Szücs Kálmán dr. cikkében a gazdavédelmi rendeletekkel szemben a végrehajtási korlátozás alól kivett követelésekre vonatkozó bírói gyakorlatot ismerteti s itt közli a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék Pkf. 568/9/1935. számú határozatát, amely szerint „a közjegyző megélhetését szolgáló közjegyzői díj éppen a végrehajtást szenvedők vagyonaát gyarapító hagyatéki eljárás lefolytatásával merült fel. Az érvényesített követelésnek összege nem oly mérvű, hogy kiegyenlítése a mintegy 200 hold földdel rendelkező s részben közhivatalt is viselő végrehajtást szenvedőkre nézve súlyosabb megterhelést jelentene s emellett a követelés kiegyenlítése a gazdálkodás menetét sem veszélyezteti“. Az új jogszabályok rovatban a legújabb rendeletek egész tömegét kellő szakszerűséggel ismertetik, a Joggyakorlat rovatban pedig Vági József dr. egy külön cikkben foglalkozik az 1935. évi bírói gyakorlat alapgondolataival. Az Ügyvédség-Jogélet rovatban Kövess Béla dr. a budapesti ügyvédi kamara elnöke meleg szavakkal méltatja Pap József dr. érdemeit abból az alkalomból, hogy a kamara közgyűlése 1935. december 7-én tiszteletbeli elnökké választotta. Több értékes tanulmány és könyvismertetés adja meg ennek az értékes számnak további tartalmát.

Notariatszeitung. (Az osztrák közjegyzők lapja 78. évfolyam, 1. szám.) Ennek a számnak első cikke az osztrák közjegyzők biztosító intézetének az évzárlat alkalmából való helyzetével foglalkozik, megállapítván, hogy amint ez előre látható volt, az 1934. évben behozott korhatár igen súlyos terheket rótt az intézetre. A közjegyzői gyakorlatot érintő szakkérdésekről találunk még ebben a számban cikket, továbbá felsőbbirósági határozatokat, személyi híreket és könyvbírálatokat.

Az Ügyvéd. (VIII. évfolyam, 1. sz.) Boda Ernő dr. és Szegő Ferenc dr. szerkesztésében megjelenő ügyvédgazdasági, társadalmi és jóléti szaklap idei első számát Szegő Ferenc dr. szerkesztő cikke vezeti be, amelyben a múlt évről ad beszámolót s a jövő problémáit vázolja. A lap kitűzött céljait egyébként ebben a számban is eredményesen szolgálja sok cikk és közlemény.

Magyar Törvénykezés. (1936. év 1—2. számok.) Pongrácz Jenő dr. szerkesztésében megjelenő eleven törvénykezési ujság idei 2. számában közli a kormányzó amnesztiát nyújtó elhatározását az erre vonatkozó 44477/1935. I. M. számú igazságügyminiszteri rendeletet, a külfölddel szemben fennálló tartozásokra vonatkozó 10900/1935. M. E., 3100/1935. P. M., 10910/1935. M. E., az értékpapír behozatal eltűlésére vonatkozó 300/1936. M. E. számú rendeleteket teljes szövegükben. A szokott, áttekinthető csoportosításban bő anyagokat hoznak e számok is a legújabb bírói gyakorlatból s hozzák a Forum és Szerkesztő postája állandó rovatok sok érdekes közleményét. Az 1. szám külön melléklete az 1935. évi tartalommutató.

Notariatszeitung. (A csehszlovák német közjegyzők lapja 16. évfolyam 1. szám.) Vezetőhelyen a csehszlovák köztársaság elnökének személyében beállott változást kommentálja e szám, majd a következő cikk a csehszlovák német közjegyzők törekvéseit részletezve, azzal a fehérvással fordul az ifjabb generációhoz, hogy a közös célok megvalósításáért az idősebbekkel karöltve küzdjenek. Három cikket közöl még e szám, majd egyesületi híreket és folyóiratszemlét.

Illetékügyi Közlöny. (XI. évfolyam 1. szám.) Az illetékkiszabás és kezelés centralizációjának kérdéséről Hegyessy Gyula dr., az illetékköteles büntető bírósági eljárásokról pedig Taksás József irtak cikket ebbe a számba, amely a rendes rovatok sok érdekes közleményét hozza ezuttal is. A szerkesztői üzenetekben választ ad a szerkesztőség többek között arra a kérdésre is, hogy az aranydollárban fennálló hagyatéki teher milyen értékben számítható, megállapítván, hogy az a bírói gyakorlatnak megfelelően aranyértékben 5/72 árfolyamon veendő számításba. Ugyanitt közli azt az álláspontját a szerkesztőség, hogy ha az özvegy végrendeleti meghagyás nélkül osztályra bocsátja saját ingatlanát is, ezután ajándékozási illeték fizetendő s hogy ha az özvegy a terhek viselését nem vállalta s azok nem kizárólag az ingatlan terhelik, azok összege az ingók és az ingatlanok között aránylagosan megosztandó. Az Illetékügyi Gyakorlat című rendes mellékletként ezuttal is megjelent, valamint e melléklet 1935. évi számainak rendszeres és könnyű áttekintést nyújtó tartalommutatója.

Joggyakorlat.

Váltó jog.

1. A kereseti váltók tartalma szerint azok *a megjelölt helyen egy pénzüintézetnél fizetendők.* A váltók ezek szerint csak a fizetés helyének földrajzi megnevezését, vagyis a városnak, közelebről pedig a pénzüintézet üzleti helyiségének megjelölését tartalmazzák, *anélkül, hogy a váltón megjelöltetett volna, hogy a fizetés ki által teljesítendő. Ilyen esetben a viszkereseti kötelezettekkel szemben való*

jogok fenntartására az óvást a váltótörvény 41 §-a értelmében bár a váltókon megjelölt fizetési helyen, de az elfogadókkal szemben kell felvenni. Az óvások tartalma szerint a közjegyző arra nyert megbízást, hogy a váltókat fizetés végett az elfogadóknak mutassa be. A bemutatást a közjegyző ezeknél megkísérelte s ezt az óváslévélben tanusította. Ezzel szemben annak, hogy az óvásnál eljáró közjegyző a fizetési helyként megjelölt pénzüintézetet telepesnek tekintette, az elfogadóknál történt sikertelen bemutatás után a váltókat fizetés végett ennek is bemutatta s az óvást ebben az értelemben is felvette, a per elbírálásánál jelentősége nincs s ezért a felvett óvásokat a kibocsátó elleni kereset fenntartására alkalmasnak kellett tekinteni. (K. P. VII. 5355/1934.) (Erről a határozatról e közlöny 1935. 7. számának 291. oldalán már megemlékeztünk. Több oldalról felmerült kívánsághoz képest közöljük az eredeti határozat szövegét is.)

Magánjog.

2. Örökgyó és néhai férje a közokiratba foglalt megnevezés szerint „közös és kölcsönös“ végrendeletet tettek. A végrendelet azonban csak annyiban kölcsönös és viszonos, amennyiben minden vagyonuk holtigtartó haszonélvezetét hagyták egymásra. Vagyonuk állagáról ellenben minden egység és összefüggés nélkül külön-külön rendelkeztek és pedig azt mindegyik házastárs a saját oldalági rokonaira hagyta. Ez a végrendelet tehát viszonos végrendeletnek nem minősíthető s nem korlátozza a túlélő házastársat abban, hogy vagyonáról akár élők között, akár halálesetre szabadon rendelkezék. (K. P. I. 1079/1935.)

3. Az 1840: VIII. t. c.-nek az *özvegyi jogra* vonatkozó rendelkezései — a területi jog hatálya alá esőkön kívül — csupán a városi polgárok, valamint a nemesi rendhez tartozók és a honoráciorok özvegyeire nem nyerhetnek alkalmazást.

Hagyatéki tartozások — ilyennek tekintendő örökgyó adóhátráléka is — az állagörökösöket terhelik, az özvegy pedig a haszonélvezeti jog ellenében a hagyatéki tartozásoknak csupán kamatait tartozik törleszteni. (K. P. I. 5963/1933.)

4. A házassági törvény 75 §-a értelmében a házasság megszűnése után bárki s így az örökösök is érvényesíthetik a *házasság érvénytelenségéből* függő jogait. Ezekre tekintettel a házasságot az alapos megtámadási ok utólagos érvényesítése következtében a perben álló felek viszonyában olyannak kell tekinteni, mintha az meg sem kötöttet volna s így a férj hagyatékára vonatkozólag a túlélő feleséget özvegyi jog sem illeti meg. (K. P. I. 239/1935.)

5. Az ideiglenes törvénykezési szabályok 4 §-a szerint az ajándékozási jog csupán a leszármazó *egyenes örökösök törvényes osztályrészé* által van korlátozva. (K. P. III. 5614/1934.)

6. Az 1874: XXXV. t. c. a közvégrendelet *érvényességi kellékként* nem írja azt elő, hogy a kir. közjegyző a készített okiratot nyomban aláírásakor

lássá el pecsétjével s így az okiratnak a közjegyzői irodában való utólagos lepecsételése az okiratot közokirati minőségétől meg nem fosztja. (K. P. I. 3026/1935.)

7. A birói gyakorlatban állandóan alkalmazott és a polgári jogi határozatok fárába 297 szám alatt felvett elvi határozatban is kifejezésre jutó jogszabály az, hogy örökhagyó gyermeke csupán a törvényes örökrészt meghaladó juttatás értékével felel a másik gyermek *köteles részének* kiadásáért. (K. P. I. 2778/1935.)

8. Az 1876: XVI. t. c. 21 §. és az 1874: XXXV. t. c. 68. §-a rendelkezései szerint a közvégrendeletnek nem érvényességi kelléke, hogy a végrendeletet készítő közjegyző és az ügyleti tanúk egymást személyesen ismerjék, ezért a közvégrendelet érvényességét az a kérdés nem érintheti, hogy az okirat bevezető részének az a tartalma, hogy a közjegyző az ügyleti tanukat személyesen ismerte, a valóságnak megfelelő-e. (K. P. I. 3026/1935.) (Lényegben azonos a Kuria 1026/1933 számú határozata, I. 1935. 10. szám 416. oldal.)

9. A testvértől a szülői örökség megváltása fejében kapott készpénzösszeg, mint a szülői örökséget helyettesítő juttatás szülőkről hárult *ági vagyon* ugyancsak az a készpénzösszeg is, amelyet az örökhagyó ugyanannak testvérétől annak ellenében kapott, hogy az atyai vagyon egy részét élők között reá ruházta át. Ezeknek az összegeknek ági jellegén nem változtat az a körülmény sem, hogy azokat örökhagyó feleség hozományként férjének adta át. (K. P. I. 2838/1935.)

10. Az adásvételi szerződésben az ingatlan határozottan megjelölve nem volt, a perben azonban bizonyítást ajánltak fel arra nézve, hogy a vásárló a szerződés megkötésekor a vétel tárgyát megtekintette s a határokat kijelölték. A Kuria megállapítása szerint a felajánlott bizonyítás az *adás-vételi szerződés érvénytelenségét* maga után vonó hiány pótlására nem alkalmas s így a bizonyítás felvétel elrendelését mellőzvé az adás-vételi szerződés érvénytelenségét állapította meg. (K. P. V. 2592/1935.)

11. Ha a szülők gyermeküknek ingatlan vásárlás céljából pénzt adnak, ezen a pénzen szerzett ingatlan *szerzeményi* jellegű s csupán a vételárra kapott pénz tekintendő *ági vagyonnak*, amely a szerzeményi örökös által az ági örökösöknek megterítendő. A fél, aki az ingatlan ági minősítésére vonatkozó megállapítást annak ellenére vitatta, hogy a szerzés módja a szerzeményi jelleg megállapítására utalt, nyilvánvalóan tévedésben volt. Ez a tévedés a jogban való tévedés ugyan, de a Kuria gyakorlata értelmében a jogban járatlan fél jogi tévedés alapján megtámadhatja ügyleti nyilatkozatát akkor, ha az ügylet kötésénél köz megbízatásban eljáró személy — jelen esetben kir. közjegyző — működik közre s ez a jogban járatlan felet — feltéve, hogy az ügyvédi, vagy ezzel egy tekintet alá eső képviselőt nélkül nem vesz részt az ügyletkötésben — jogai tekintetében fel nem világosítja. A felvilágosítás megtörténtét a hagyaték tárgyalási jegyzőkönyv nem igazolja s a perben sem merült fel adat arra nézve, hogy ez a felvilágosítás megtörtént volna. Nem tette mellőzhetővé ezt a felvilágosítást az sem, hogy a fél a tárgyalás előtt ügyvédi és rokoni tanácsot vett igénybe. (K. P. I. 2355/1935., L. 1584/1934., 2758/1934. sz. határozatokat közlőny 1935. 4. szám 42. sorszám 178. oldal.)

12. Az örökhagyó és felesége ajándékozók s másrésről egy harmadik személy, mint megajándékozott között kötött *vagyonátruházási ügylet érvényességéhez* az 1886: VII. t. c. 22. §-a értelmében közjegyzői okirat nem szükséges. (K. P. I. 3031/1935.)

13. Az a körülmény, hogy a vaknak állított örökhagyó által kötött jogügyletet közjegyzői okiratba nem foglalták, a *jogügylet érvényességét* nem érinti, mert az 1886: VII. t. c. 15. §-ának c. pontja a közjegyzői okiratba foglalást a vakok ügyleteinél nem érvényességi kellékül, hanem csupán az okirat által való bizonyítás eszközéül kívánja meg. (K. P. I. 3031/1935.)

14. A *végrendelet érvényességéhez* nem szükséges az, hogy a végrendelező a teljes nevét írja a végrendeletre, hanem csak az szükséges, hogy aláírásával személyazonossága, vagyis az legyen megállapítható, hogy a végrendeletet a végrendelező írta alá. (A határozat alapját képező perben megállapított tényállás szerint a végrendeleten a végrendelező teljes aláírása szerepelt ugyan, az aláírás egyrésze azonban nem a végrendelezőtől, hanem az egyik tanutól származik.) (K. P. I. 2634/1935.)

15. Az a szerződés, amellyel valaki másnak szorult helyzetét kihasználva a maga, vagy a harmadik személy részére a másik fél tetemes kárával ingyenes előnyt, vagy aránytalan nyereséget biztosít, mint *kizsákmányoló ügylet* semmis. (K. P. II. 2393/1935.)

16. Egymagában abból, hogy a jogosított fél követelést az örökség megnyitától számítva mintegy 17 éven át nem érvényesítette, az arról való lemondásra következtetést vonni nem lehet, mert a *joglemondásnak* kifejezetteknek kell lennie s így pusztán az a körülmény, hogy a jogosult az őt megillető jogot hosszabb-rövidebb, de az elévülés időtartamát el nem érő időn át nem érvényesíti, a jog megszűnését még nem eredményezi. (K. P. I. 1902/1935.)

17. *Aki az örökhagyót túlélte, az öröklésből* utóbb bekövetkezett halála miatt *ki nem esett*, hanem a végrendeletben neki szánt hagyományra a végrendeletben meghatározott feltételektől függően már igényt szerzett s az ekként megszerzett igény tehát az ő halálával örökösire szállott át. (K. P. I. 1902/1935.)

18. A *közös, kölcsönös és viszonyos* végrendelet rendelkezéseitől a túlélő házastárs egyoldaluan el nem térhet s azok sérelmére, akik a vagyonra a közös végrendelet alapján akár feltétlenül, akár feltételtől függően jogot szereztek, sem élők között, sem halálesetre nem rendelkezhetett annál kevésbé, mert a közös végrendeletben neki szánt juttatást elfogadta. (K. P. I. 1902/1935. Állandó gyakorlat.)

19. A házastársak közös végrendeletének az a rendelkezése, mely szerint a tulajdonukat képező ingatlanok a terhek levonása után fennmaradó értékéből 25 %-ot juttatnak az egyik leszármazójuknak, *örökös nevezés*, vagyis a 25 %-a nemcsak értékben, de természetben való megosztás esetén is megilleti a jogosított leszármazót. (K. P. I. 1587/1935.)

20. Ha a közjegyzői okiratba foglalt megállapodás nem a házasság felbontására irányuló megegyezés feltételül kötött, hanem az okirat a házasság felbontása kimondásának időpontját csak a vagyoni kötelezettség hatályba léptéül s az esedékesség időpontjául határozza meg; *a megállapodás a jöerkölcsökbe nem ütközik* és érvényes. (K. P. III. 1065/1935.)

21. Arra nézve, hogy örökgyó végakarátának írásba foglalását kívánta, vagy másvalaki által javasolt írásba foglaláshoz hozzájárult volna, illetve, hogy a végrendekezés írásba foglalásáról egyáltalában szó lett volna, adat fel nem merült s így örökgyónak az a kijelentése, hogy minden ingó és ingatlan vagyontát feleségére hagyja, jogérvényes *szóbeli végrendeletnek* tekinthető. (K. P. I. 2152/1935.)

22. A Kuria állandó gyakorlata szerint a *végrendelet alakszerűségének megtartása nélkül tett nyilatkozatokat* olyan esetben, amikor a végrendelező akarata magából a végrendeletből nem tűnik ki minden kétséget kizáró módon, a végrendelet értelmezése céljából figyelembe lehet ugyan venni, arra azonban az ily nyilatkozatok alapul nem szolgálhatnak, hogy magának a végrendeletnek határozott és világos rendelkezésével szemben örökgyó végakarata a végrendelet tartalmától eltérően, vagy éppen azzal ellentétben állapítsák meg. (K. P. I. 1839/1935.)

23. A pénztartozás lejáratától jár a hitelezőnek a megengedett mérvű szerződéses kamat, mint *késedelmi kamat*. Ez olyan tartozás után, amelynek kikötésnél, vagy törvénynél fogva kamat jár, a hitelezőt a kényszerhalasztás ideje alatt is megilleti. Ha azonban a kikötött kamatszolgáltatás méltánytalanul súlyos terhet ró az adósra, akkor ezt a szolgáltatást a bíróság mérsékelheti. (K. P. V. 5508/1934.)

24. A magtalan elhalálozás bontófeltételével kötött *ajándékozási szerződés* érvényességéhez a végrendeletekre megszabott alaki kellékek nem szükségesek. (K. P. I. 204/1935.)

25. Ha a *szinleges szerződés* más jogügyletet palástol, a palástolt ügylet érvényességét az arra vonatkozó szabályok szerint kell megítélni. (K. P. V. 325/1935.)

26. Az *öröklésről való lemondás* akkor is érvényes, ha ellenérték nélkül történt s egymagában véve az, hogy az öröklésről való lemondásért fizetett ellenérték kevés, tévedés, vagy menthető tévedés fennforgását nem bizonyítja. A tévedést a fél saját gondatlansága idézte elő s a köteles gondosság kifejtésének mellőzése elzárja a felet attól, hogy a hagyaték nem ismerésének tényét támadásként vagy védelemként sikerrel érvényesíthesse. (K. P. III. 2470/1934.)

27. *Közszerzeményi igény is a hagyaték terhe*. Ilyen terhekért a hagyaték-ból juttatásban részesültek a juttatások értéke arányában felelnek. (Szegedi tsz. Pf. II. 3477/1935.)

28. A szülői háztartásban teljesített gazdasági és háztartási munka ellenkező kikötés hiányában ingyenesnek s a családtagként nyert ellátással kiegyenlítettnek tekinthető ugyan, azonban a tényleg végzett munka utólagos jutalmazását célzó juttatást a munka számbavehető értéke erejéig az átruházó szülőkkel szemben *az átadott vagyon ági minősége* szempontjából visszerhesnek kell tekinteni. (K. P. I. 1225/1935.)

29. Az olyan *örökösödési szerződés*, amely csak az egyik fél javára biztosít a másikkal szemben halálesetre szóló ingyenes vagyoni juttatást, nem csak a kitagadás eseteiben, hanem durva hálátlanság címén is megtámadható. (K. P. III. 281/1935.)

30. *Örökbecfogadási szerződés* megkötésére vonatkozó ígért bírőilag ki nem kényszeríthető. (K. P. III. 402/1935.)

31. A *végrendelet értelmezésénél* és a végrendeleten alapuló öröklési igények elbírálásánál az örökgyónak magából a végrendeletből, esetleg azzal kapcsolatban egyéb körülményekből megállapítható való akarata az irányadó. Örökgyónak ekként megállapított végakarátának figyelembe vételével kell a készpénzjuttatások átértékelésének mérvét s e részben a juttatások arányát is megállapítani. (K. P. I. 4422/1935.)

32. Ha az örökösrendelés azzal a korlátozással történt, hogy az *utóörökös* csak az fogja megilletni, ami az előörökös halála után a vagyomból még maradni fog; az előörökös a vagyonnal szabadon rendelkezhetik s az utóörökös biztosítást, avagy igényének telekkönyvi feljegyzését sem jogosult kérni. (K. P. I. 1984/1935.)

33. *Közös, kölcsönös és viszonos végrendelet* esetén a házastárs halálesetre szóló intézkedést már nem tehet és pedig nem a házastárs halála után szerzett vagyona vonatkozólag sem, egymagában azonban a bírői gyakorlat által alkotott jogszabály alkalmazásában való tévedés alapján vastag gondatlanság s ez alapon kártérítési kötelezettség bírői uton meg nem állapítható. (K. P. III. 2032/1935.)

34. A házasságfelbontó ítélet mindenkivel s így a házastársakkal szemben is csak akkor válik jogerőssé, amikor a felelbiteli határidő a kir. ügyéssel szemben is akként telt le, hogy a végítélet ellen jogorvoslatot sem nyújtott be. E határidő lejártáig tehát a *házastársakat* kötik azok a jogszabályok, amelyeket a törvény a szerződés érvényessége szempontjából megkíván, vagyis *megállapodásaik* csupán közjegyzői okiratba foglaltan bírnak joghatállyal. —

Ezzel szemben áll az állandóan követett bírői gyakorlat, amely szerint, habár a házastársak vagyoni viszonyait szabályozó szerződésüket a törvény rendelkezéseivel szemben magánokiratban foglalták, ezt a szerződést érvénytelenség címén az a házastárs, aki az ítélet alapján neki járó juttatást elfogadta, meg nem támadhatja. (K. P. III. 1673/1935.)

35. Állandóan követett bírői gyakorlat szerint az utóbb elhalt szülőnek a korábban elhalt szülőtől öröklött vagyonából nem jár *köteles rész* annak a leszármazónak, aki ugyanabból a vagyomból a korábban elhalt szülő után már megkapta a köteles részét. (K. P. I. 3053/1935.)

36. Jogellenes fenyegetés következtében a *köteles részről* való lemondást tartalmazó megállapodás megtámadható s a köteles részre jogosult fél a lemondás ellenére is követelheti köteles részének kiegészítését. (K. P. I. 3944/1935.)

37. Az örökgyó által megajándékozott ellen az özvegy nem érvényesítheti *özvegyi haszonélvezeti jogát* s ezen a címen nem követelheti a megajándékozottól semminemű szolgáltatást az az özvegy, aki az ajándékozás időpontjánál később köttet házasságot az örökgyóval. (K. P. I. 4187/1935.)

39. A haszonélvezetre jogosult arról a *haszonélvezeti jogról*, amely őt özvegyisége tartamára illeti meg s amelyre hitelezője jelzálogjogot szerzett, egyoldalúan a jelzálogos hitelező jogának sérelmével le nem mondhat. (K. P. K. V. 2402/1935.)

40. A 4420/1918. M. E. számú rendelet 1. §-ának rendelkezéseire tekintettel az olyan *adásvételi szerződés*, amely a később kiállítandó bekebelezési engedély részére tartja fenn az ingatlanok pontos megjelölését, jogérvénnyel

nem bír, mert az adásvétel tárgyát képező ingatlanok pontos megjelölésének magából a szerződésből kell kitűnnie. (Bp. T. XII. 1398/1934.)

41. Ha a végrendelkező fél hallóképessége az átlagnál gyengébb ugyan, az erős hangon tett szóbeli közlést azonban meghallja és megérti, ez a fogyatékoság süketiségnek nem tekinthető s ilyen féllal szemben az 1874. XXXV. t. c. 75. és 76. §-ának különös rendelkezéseit alkalmazni nem kell. (K. P. I. 3543/1935.)

Illetékjog.

1. Az a körülmény, hogy az eladó fél a szerződésből folyó teljesítési kötelességének — esetleg csalárd módon — eleget nem tett és az ingatlant át nem adta, úgy hogy a vevő felek emiatt a büntető bírósági eljárást is szorgalmazzák, az érvényes adásvételi szerződés után jogosan és helyesen kiszabott illetéknek sem a törléséhez, sem a befizetése elhalasztásához jogcímet nem nyújt. (Közig. Bir. 13841/1932. P.)

2. Az a rendelkezés, hogy az ajándékozó szülők eltartása iránti kötelezettség illeték szempontjából vissztehernek nem minősül, kiterjed arra az esetre is, ha a megajándékozott gyermek a más háztartásában élő szülőjének élete fenntartásához szükséges járadékot köteles adni. (Közig. bir. 14081/1932. P.)

3. Ha a tulajdonosok a $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ részben tulajdonukban levő ingatlanra épületet emelnek, az építkezési költségeket azonban nem egyenlő arányban viselik, aminek folytán az eddigi $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni arányt az építkezés költségeihez való hozzájárulásnak megfelelő $\frac{2}{6}$ - $\frac{4}{6}$ -ra változtatják, az ingatlan $\frac{1}{6}$ -od részére nézve visszterhes vagyónátruházási illeték alá eső jogügylet létesül. (Közig. bir. P. 13383/1933.)

4. Ingatlannak a szerződésben kikötött bontófeltétel bekövetkezése folytán az átruházóra való visszaszállása nem esik vagyónátruházási illeték alá. (Közig. bir. 22824/1931. P.)

5. Ha az elcsereált ingatlanok különböző értékűek és nem egy városban (községben) fekszenek, a városi (községi) illeték alapja a nagyobbik ingatlan értéke, ami az egyes városok (községek) között olyan arányban osztandó meg, amilyen arány áll fenn a területükön fekvő ingatlanok értéke között. (Közig. bir. 19110/1934. P.)

6. Az ara szülei és a vőlegény között kötött házassági szerződés illetékének jogosságát nem érinti sem az a körülmény, hogy az okiratot az ara nem írta alá, sem az, hogy az ügylet nincs közjegyzői okiratba foglalva. (Közig. bir. 5379/1934. P.)

7. Feltételesen illetékmentes kereskedelmi levélbe foglalt kötlevel perben való felhasználás esetén, mint ingó adásvételi szerződés esik illeték alá. (Közig. bir. 17353/1933. P.)

8. Jóváhagyást igénylő szerződés után járó illeték közvetlen befizetésének elmulasztása miatt felemelt illeték nem követelhető. (Közig. bir. 16096/1933. P.)

9. Az óvadéki kötelék tartamára évjáradékban lekötött katonai házassági óvadék telekkönyvi biztosítása esetén a bejegyzési illeték nem az óvadéki tőke, hanem csak az évjáradék három évi összege után követelhető. (Közig. bir. 13821/1933. P.)